

Σ. Σ. Χαρκιανάκη

ΟΜΒΡΙΑ ΥΔΑΤΑ

ποιήματα

Έκδόσεις Δόμος

OMBPIA YΔATA

Σ. Σ. Χαρκιανάκη
Όμβρια Ύδατα

Πρώτη έκδοση, Άθήνα 2000

ISBN 960-353-072-7

© Σ. Σ. Χαρκιανάκης

Στοιχειοθεσία και έκτύπωση:
Τυπογραφικό εργαστήριο «Δόμος»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΟΜΟΣ

Μαυρομιχάλη 16, 106 80 Άθήνα, Τηλ. 360 55 32, Fax 36 37 304
Καστριτσίου 10, 546 23 Θεσσαλονίκη, Τηλ. 240 431, Fax 287 622

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ

ΠΡΟΧΟΡΟΣ Α.Ε., Σταδίου 44, 105 59 Άθήνα
Τηλ. 32 15 561, Fax 32 19 757

Σ. Σ. Χαρχιανάκη

ΟΜΒΡΙΑ ΥΔΑΤΑ

ποιήματα

Έκδόσεις Δόμος

*Κι, ὦ Κύριε, μὴ μᾶς ἀφήσεις τίποτ' ἄλλο στὸν κόσμο
παρὰ τὴν εὐνοια νὰ κλαῖμε χωρὶς λόγο.*

Τ. Λειβαδίτης

ΑΠΟΜΥΘΕΥΟΝΤΑΣ ΤΟ ΦΩΣ

Μέρα καὶ νύχτα δὲν εἶναι
δὲν μπορεῖ νά 'ναι
ἀπλὸς ρυθμὸς τοῦ φυσικοῦ φωτός.
Μᾶλλον θὰ ὑποψιασθοῦμε κι ἐδῶ
τὰ πάθη τῆς ψυχῆς ποὺ ὑποτροπιάζουν
καθὼς μὲ τὸν καιρὸ ἐκφυλίζεται
τὸ μαῦρο σὲ ἄσπρο
κι ὄχι μονάχα τὸ ἀντίστροφο.
Τὸ συμπαγὲς ἀδυσώπητο μαῦρο
εἶναι κι αὐτὸ ἀξία σεβαστῇ
μὲ μέτρο τῇ σταθερότητά
ἄλλο ποὺ τὸ καταλαβαίνουν
μόνο κεῖνοι ποὺ γνώρισαν
πόσο μετέωρα ὅλα τὰ βήματα.

Sydney-Brighton Le Sands 11-1-99

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ ΘΡΙΑΜΒΕΥΟΥΣΑ

Ἐδῶ τὸ πράσινο ἔχει τὸ πάνω χέρι
 κι ἄς εἶναι ὁλόγυρα δακτύλιος ἢ θάλασσα
 κι ἡ νέφωση θολή ταξιδεύουσα στέγη.
 Οἱ ἀποχρώσεις τοῦ πράσινου πού ξεκينوῦν
 σχεδὸν ἀπ' τὸ μαῦρο
 δὲν εἶναι σὲ καμμιὰ περίπτωση στιγμιαῖος
 συμβιβασμὸς
 πού θὰ μπορούσε νὰ ἐξαρτᾶται ἀπ' τὸ φῶς
 ἢ τὴν ὥρα τοῦ τόπου.
 Εἶναι κατάκτηση μονιμότερη
 κυρίαρχο καθεστῶς
 πού δὲν μπορεῖ πιά εὐτυχῶς νὰ
 τὸ ἀνατρέψει
 καμμιὰ συνωμοσία ἢ φανερὴ σύμπραξη
 καταλλαγόντων Ἀγγλῶν καὶ Μαόρι.

Taupo (New Zealand) 14-1-99

ΤΟΠΙΟ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ἄπλωνε οὐρανομήκη τράχηλο τὸ
φεγγάρι
νὰ τὸ καρατομήσει ἡ προφητεία τοῦ
ἀπογεύματος.
Εἶχαν ἀποδημήσει ὅλα τὰ περιστέρια
κι οἱ γλάροι
δὲν γινόταν πιὸ ἀποτρόπαιος θάνατος.

Wellington (New Zealand) 16-1-99

ΣΥΝΑΡΤΗΣΕΙΣ

Γράφοντας εἶσαι ὑποχρεωμένος ν' ἀπο-
φλοιώνεις
λέξεις καὶ νοήματα
κι ἄς μὴν ἤσουν ἐσὺ ποὺ προκάλεσες
τὴν αὐξηση τῶν διαβητικῶν.
Ἡ εὐαισθησία πάντα ἦταν μετα-
βαλλόμενο μέγεθος
περίπου ὅπως ἡ ἀτμοσφαιρική πίεση.

Christchurch 18-1-99

ΘΕΟΚΑΤΗΓΟΡΟΙ

Συκοφαντοῦν τὴ ζωὴ καὶ τὴν εὐτελίζουσιν
χωρὶς νὰ παύουν ὅμως οὔτε στιγμή
νὰ ρουφοῦν μὲ ἀχάριστη βουλιμία
ὅσες ἡδονές προλάβουν νὰ φτάσουν.
Οἱ ἀφελεῖς δὲν ἀρκοῦνται νὰ τοὺς
πιστεύουν
ἔχουν τὴν δουλοπρέπεια καὶ νὰ
τοὺς θαυμάζουν
κι ἀλλοίμονο στὸν εὐγνώμονα δοῦλο
ποὺ θ' ἀκούσουν νὰ λέει
«δόξα Σοι ὁ Θεός».

Sydney-Brighton Le Sands 21-1-99

Η ΠΛΗΡΗΣ ΜΟΝΑΔΑ

Ὕστερ' ἀπὸ τ' ἀτυχήματα καταμετροῦνε
μονάχα νεκρούς
κι ἂν τύχει νὰ ρωτήσουν οἱ συγγενεῖς
τότε μιλοῦν καὶ γιὰ πληγωμένους.
Θέλουμε κι ἄλλη ἀπόδειξη πὼς μόνο ὁ θάνατος
ὀλοκληρώνει τὸν ἄνθρωπο
σὲ πλήρη μονάδα;

Sydney-Redfern 22-1-99

ΥΠΟΚΡΙΤΕΣ

*Παρέδωσα τ' ὄνομα καὶ τὰ ροῦχα μου στὶς Νοσοκόμες.
Sylvia Plath*

Σὲ κανένα δὲν εἶπαν τ' ὄνομά τους
μήτε ποτὲ δηλῶσαν τίς προθέσεις τους.
Ὅμως παντρεύτηκαν
κάποτε μάλιστα ὄχι μόνο μιὰ φορὰ
ἐκάμαν ἐδῶ κι ἐκεῖ παιδιὰ
ἄλλοτε ἀναγνωρισμένα κι ἄλλοτε ἄγνωστα
ἀκόμη καὶ στοὺς ἴδιους,
γίνανε ὑπάλληλοι ἢ συνεταῖροι σὲ δουλειές
κι ἐπιχειρήσεις
κάμανε φίλους καὶ γνωστοὺς
ἀπ' τὴ δική τους ράτσα ἢ ἀπὸ ξένους·
ζήσανε σὰν καλόγεροι κι ἱεραπόστολοι
ἢ διαπρέψαν σὰν δημόσιοι λειτουργοὶ
μὰ ἂν ὁ Ἀρχάγγελος ποὺ παίρνει τίς ψυχές
ἦταν λιγότερο φιλέλληνας
ἢ περισσότερο σχολαστικὸς
δὲν θὰ ἔξεραν μήτε πεθαίνοντας
νὰ ποῦνε τ' ὄνομά τους.

Sydney-Brighton Le Sands 23-1-99

ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

Λέξεις ἐπικινδύνως παραπλανητική
ἀφοῦ μέσα στὸ πλήρες ἀδιέξοδο ὑποδηλώνει
καὶ δεύτερη λύση.
Δὲν φτάνει ποὺ δὲν μπόρεσες ποτὲ νὰ βγεῖς
ἀπὸ τὸν φαῦλο κύκλο
ἔχεις καὶ τὴν ψευδαίσθησι πῶς
ἐποπτεύεις
ἀπὸ μιὰ τρύπα ὁλόκληρο
τὸ διάτρητο σκηνικό.

Sydney-Adelaide 23-1-99

ΤΙΘΑΣΕΥΟΝΤΑΣ ΤΟ ΦΩΣ

Τράβα δυὸ χαστούκια στὸ φῶς τῆς αὐγῆς
 ἂν ἦλθε πρόωρα νὰ σὲ ξυπνήσει
κι ἀγκάλιασε ξανὰ τὸ μαξιλάρι σου,
ένος λεπτοῦ ἀπιστία θὰ τὴ συγχωρήσει.
Κράτησε κάποιες σημειώσεις ἂν μπορεῖς
 ἀπ' τ' ὄνειρο ποὺ θὰ ἀκολουθήσει
κι ὅταν ξυπνήσεις μὴν τὸ πεῖς,
 φρόντισε μόνο νὰ τὸ ζήσεις.
Μέρα ποὺ ξεκινᾷ μὲ τέτοιο πρόλογο
θά 'χει πολὺ σκοτάδι νὰ μετρήσει
 μὰ ὅποιος τιθάσευσε τὸ φῶς
 δὲν θὰ λυγίσει.

Sydney-Brighton Le Sands 26-1-99

ΕΝ ΧΩΡΑ ΓΡΗΓΟΡΟΥΝΤΩΝ

«Έχετε μήνυμα στὸν ὑπολογιστή σας!»
(E-mail)

Πές μου τί μελωδίες θές ν' ἀκούσεις
ἀπὸ πουλιὰ
γιὰ νὰ σοῦ πῶ τί δέντρα θὰ φυτέψεις.
Αὐτὴ 'ναι ἡ τελευταία συνταγὴ
ἐλλοχεύοντος Παραδείσου
καὶ σοῦ τὴν ἐμπιστεύομαι sine ira et studio
εἰς ὑπακοὴν πίστεως
ἐν χώρα γρηγορούντων.

Sydney-Brighton Le Sands 28-1-99

ΣΕ ΣΤΙΓΜΕΣ ΕΠΙΘΕΤΙΚΗΣ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ

Οἱ λέξεις πρέπει νὰ λειτουργοῦν σὰν
χειρονομίες
τώρα ιδίως ποὺ κυκλοφοροῦν ἀπροστά-
τευτες
καὶ μπορεῖ νὰ τίς βιάσει ὁ πρῶτος τυχών.
Ποιὸς θὰ τολμήσει ν' ἀντικρούσει ἓνα δείχτη
ἀπερίφραστα προτεταμένο
ἢ ν' ἀρνηθεῖ ἓνα κόλαφο ἡχηρὸ
εἰς ἐπήκοον πάντων;
Σὲ στιγμὲς ἐπιθετικῆς βαρβαρότητας
ἀλλοίμονο στήν λέξη ποὺ δὲν εἶναι ἔντονη
χειρονομία
στὸ νεῦμα ποὺ δὲν ἐξισοῦται ἀπολύτως
μὲ χειροδικία πυγμῆς.

Μελβούρνη 15-2-99

ΑΚΡΟΘΙΝΙΑ

Ἄν ψάξεις μὲ τὴ μνήμη θὰ βρεῖς ἀκόμη
τὰ ἴχνη ἀπὸ μιὰ πίεση κυκλωτικὴ
ποὺ ἀσκήθηκε σχεδὸν ἀνεπίγνωστα
στὴν ἔσω ἐπιφάνεια
τῆς δεξιᾶς σου παλάμης
καθὼς τὰ λόγια δεν προλάβαιναν
νὰ συνταχθοῦν
σὲ φράση συγκεκριμένη.
Δὲν ἦταν παρὰ χειραψία
φοβισμένων ἐφήβων
ποὺ ἔψαχνε στὰ ἰχνογραφήματα τῆς
ἐπιδερμίδας
νὰ διαπιστώσει ποιά ὑποδόρια ρεύματα
παρέσυραν
τὰ λευκὰ περιστέρια.

Sydney-Brighton Le Sands 20-2-99

ΤΟ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Κι ἐγὼ ποὺ μόνο τὴν ὑγρὴ ἔκταση ἀγάπησα
Ν. Καββαδίας

Ἀπέραντη γαλάζια ἀσυμβίβαστη
ἢ τρυφερότερη ἀγκαλιὰ
γιά τὸν ἀπελπισμένο.
Δὲν ἀντιστέκεται σὲ κανένα βιασμό
ἀλλὰ καὶ δὲν ἀνέχεται οὐλὴ
οὔτε ἶχνος ἀμυχῆς
στὸν παρθενικό της ὕμένα.

Sydney-Brighton Le Sands 16-3-99

ΒΟΥΚΟΛΙΚΟ

Ἀδελφια, ἂν βγεῖτε στὰ βουνὰ
καὶ στὴ μεγάλη ράχη
καὶ δεῖτε ἀητούς ἀσάλεπτους
ἀγρίμια λαβωμένα
μὴν πιεῖτε ἀπὸ θολὸ νερὸ
καὶ βαριοκοιμηθεῖτε
γιατὶ θὰ σβύσει τ' ὄνειρο
ποὺ βλέπατε στὸν κάμπο.
Τὰ χιόνια τὰ ἔχουν οἱ κορφές
μὰ οἱ ποταμοὶ τὰ σέρνουν
κι ἀλλάζουν χρῶμα οἱ θάλασσες
οἱ λίμνες πλημμυρίζουν
κι οἱ λόγγοι ἀναστενάζουνε
ὥσπου νὰ ῥθεῖ τὸ θέρος
νὰ πρασινίσουν τὰ κλαδιὰ
τ' ἀηδόνια νὰ λαλήσουν.

Sydney-Brighton Le Sands 16-3-99

ΔΙΔΥΜΟ ΚΡΥΟ

Περίεργο μὰ τὴν ἀλήθεια
τὸ πῶς δὲν καταδέχεται νὰ ῥθει
μόνος του ὁ θάνατος.
Συνήθως προηγεῖται ἢ συνοδεύει
ἄφωνος φόβος
δίδυμο κρύο πρὶν ἀπὸ τὸ τέλος
ἀνολοκλήρωτης ζωῆς.
Λέτε νὰ ἴναι αὐτὸς ὁ βαθύτερος λόγος
πού ἔχομε λάβει δίδυμα στὸ σῶμα
τὰ πολυτιμότερα ὄργανα;

Sydney-Brighton Le Sands 23-3-99

ΜΙΣΟΦΕΓΓΑΡΟ

Ἄ ναι, εἶμαι τὸ παρελθὸν τῶν δακρύων.
Ἑλύτης

Μισὸ φεγγάρι θὰ πεῖ κατὰ λέξη
φέγγος μισὸ
ἐνῶ οἱ νύχτες μένουν ὀλόκληρες
τὸ σκοτάδι ἀδυσώπητα πυκνὸ
σὰν καὶ πρῶτα.
Ἐμεῖς ποὺ μάθαμε νὰ ψάλλουμε
παιδιόθεν
«δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς»
πῶς νὰ δεχθοῦμε ἀδιαμαρτύρητα
τέτοια μονομέρεια
στὶς ἐκπτώσεις;
Ὅντως, μήτε στὴ φύση δὲν ὑπάρχει
ἀπόλυτη ἀρμονία
σὲ πεῖσμα τῶν μαθηματικῶν.
Ἴσως ὅμως αὐτὲς οἱ ἀνισομέρειες
ἐπιβάλλουν ὀξύτερη ἐγρήγορση
κεντρίζοντας βαθύτερα τὴν καρτερίαν.

Sydney-Brighton Le Sands 25-3-99

ΑΒΥΣΣΟΣ ΕΣΧΑΤΗ

Καὶ τὴ ματιὰ ἀδιάφορα
σ' ἓνα σημεῖο τοῦ κενοῦ παρατημένη.
Δ. Καλοκύρης

Προηγέθησαν ἤδη τόσες ἀπάτες
 ποὺ ἀκόμη καὶ τῆς εὐσπλαχνίας τὸ βλέμμα
 πάει νὰ γίνει ἀπλανές.
Ποιὸς εἶναι σὲ θέση νὰ βοηθήσει
 τούτῃ τῇ δίσεκτῃ ὥρᾳ
 νὰ μὴν ὑποστοῦμε γενικὴ καθίζηση;

Sydney-Brighton Le Sands 3-4-99

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

Ἔτσι ποὺ πυρακτώθηκαν τὰ πράγματα
τίποτε πιά δὲν συμφωνεῖ μὲ τ' ὄνομά του·
κι ὅμως ἐμεῖς ἐξακολουθοῦμε στὴν Πρόθεση
νὰ μνημονεύουμε μόνο ὀνόματα
καὶ μάλιστα κύρια
δηλαδή οὐσιαστικά.
Ὅσο κι ἂν δὲν σέβονται σήμερα οἱ βέβηλοι
τοὺς ἄρτους τῆς Προθέσεως
μήτε τὴν ἐπτάφωτη λυχνία
ἣ ὅ,τι ἄλλο στὴ Σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου
ἐμεῖς δὲν θὰ παύσουμε νὰ τοὺς ἐγκαλοῦμε
εἰς τὸν αἰῶνα
γιά τὸν θάνατο τῶν ὀνομάτων
ἐν ὀνόματι τοῦ ζῶντος Θεοῦ.

Sydney-Brighton Le Sands 3-4-99

ΑΥΤΟΑΜΥΝΑ

Τί νὰ τοῦ πεῖς τοῦ ἀλήτη ὅταν σὲ βρίζει;
Τί νὰ τοῦ πεῖς;
Ἐκεῖνος ἔχει λεξιλόγιο ἀπ' τὴν Τρούμπα,
ἐσὺ ἀπ' τοὺς Ψαλμούς!

Sydney-Brighton Le Sands 3-4-99

ΣΑΝ ΗΛΕΚΤΡΟΠΛΗΞΙΑ

Πῆγα νὰ ψαύσω τὶς κεραῖες ἐνὸς ἐντόμου
καὶ γέμισαν χρυσόσκονη τὰ δάκτυλά μου·
μ' ἐπίασε πανικός καθὼς δὲν ἤξερα
ποῦ βρίσκονται τὰ ὄρια θαυμασμοῦ καὶ τρόμου.

Sydney-Brighton Le Sands 5-4-99

ΟΙ ΝΥΧΤΕΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΙΓΙΔΩΝ

“Όσα παιγνίδια κι ἂν παίξει τὴν ἡμέρα
ὁ Οὐρανὸς
δὲν θὰ μπορέσει νὰ μᾶς ἐκφοβίσει,
τὸ φῶς τοῦ ἥλιου βάλσαμο σ’ ὅλες
τις αἰσθήσεις μας
ἀκόμη κι ἂν τὰ σύννεφα
συνωμοτοῦν μὲ τὸν Ἄδη.
Κεῖνο ποὺ ἀκόμη μᾶς φοβίζει ἀνυπο-
χώρητα
ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν σπηλαίων
εἶναι οἱ νεράιδες καὶ τὰ ξωτικά
ποὺ κρύβονται καὶ ἀκινητοῦν
τὸν καλὸ καιρὸ
κάνοντας πανδαιμόνιο τὶς νύχτες
τῶν καταιγίδων.

Sydney-Brighton Le Sands 5-4-99

ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑ

*Μιά εικόνα, χίλια λόγια
(Κινέζικη παροιμία)*

Τί νά τήν κάνεις τήν εικόνα
σάν εἶν' ἀπατηλή;
Ἄν δέν ἔοικε, δηλαδή ἂν δέν ὁμοιάζει
στον λόγο
ὁμολογώντας τήν ἀληθινή αἰτία
τήν συνεκτική δύναμη
εἶναι χειρότερη ἀπό λόγια κούφια
σάν τὰ καρύδια πού εἶδα κι ἀγόρασα
ἀλλά δέν μπόρεσα νά τὰ φάω
γιατί εἶχα πέσει θύμα τῆς δια-φημίσεως.

Sydney-Brighton Le Sands 7-4-99

Ο ΧΥΔΗΝ ΟΧΛΟΣ

Κεῖνοι ποὺ γράφουν γιὰ τὸν
 ἑαυτό τους
εἶχαν φρυάξει ἀπ' τὴν ἀρχὴ νὰ ξεχωρίσουν
χλευάζοντας τὸν συντεταγμένο λαὸ
 ὡς χύδην ὄχλο.
"Ὅμως ὁ δρόμος κατήφορος
 πῆρε πολλούς·
διαπληκτίζονται ἤδη μεταξὺ των
 θλιβεροὶ αὐνάνες
δωσίλογοι τοῦ πλήθους τῶν μαρτύρων
ἄξιοι μόνο γιὰ τὸν οἶκτο μας.

Sydney-Brighton Le Sands 8-4-99

ΑΚΡΑΙΦΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Τὰ λόγια σου λίγα καὶ μετρημένα
ἀλλ' ὅχι ἀπλῶς εὐάριθμα
ἤγουν
ἐξαριθμούμενα εὐχερῶς·
πρὸ πάντων πιστὰ στὸ ἦθος τοῦ μέτρου
εὐαισθησία ἀκραιφνῶν Ἑλλήνων.
Δὲν εἶναι μόνο ἡ ἀγνότηता τῆς λευκῆς
σελίδας
ποὺ δὲν ἀνέχεται βεβήλωση,
εἶναι κι ὁ χρόνος ποὺ δὲν πρέπει
νὰ κυλήσει ἀργός.

Sydney-Brighton Le Sands 9-4-99

ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΗ ΟΛΙΓΑΡΚΕΙΑ

Σάν νά μὴν ἦταν ἓνα ψέμα κυκλικό
Βερ. Δαλακούρα

Κι ἀπόψε ἡ νύχτα πέρασε πάνω
ἀπ' τὸ κορμί σου
σάν βιαστική βροχή ποὺ ἄφησε τὸ χῶμα
σχεδὸν ἀνέπαφο.
Τὰ ὄνειρα πολυτέλεια πρὸ πολλοῦ ξεχασμένη
δὲν λογαριάζονται πιά στὰ προσδόκιμα
μονάχα λίγη χαλάρωση τῶν νεύρων
μιὰ ἔστω σύντομη λησμοσύνη τῶν λυπηρῶν
καὶ θά 'νοιωθες πολλαχῶς εὐεργετημένος
βαθύτατα ὑπόχρεως στὴν ὀρίζοντιο.

Sydney-Brighton Le Sands 10-4-99

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

Ἡ μύγα ποὺ πέθανε ἀνάσκελα
στοῦ ὑγροῦ κοίλωμα τοῦ νιπτήρα
πάλεψε ἓνα θάνατο ἄνισο
ποὺ δὲν εἶχε τὴ δύναμη νὰ προκαλέσει
μήτε ν' ἀποφύγει.
Ἐχοντας τὰ ἴδια δικαιώματα μὲ σένα
σὲ ὀξυγόνο καὶ φῶς
θά 'πρεπε νὰ 'χε τραβήξει
ἓνα μονάχα κλάσμα τοῦ δευτερολέπτου
τὴν προσοχή σου
ὥς ὁμολογία χωρὶς λόγια
στὴν κοινὴ μοίρα ὅλων τῶν κτιστῶν
νὰ τερματίζουν ὅπως ἀκριβῶς ἄρχισαν
δηλαδή ἐν ἀπολύτῳ ἀμηχανίᾳ.

Sydney-Brighton Le Sands 12-4-99

ΘΑΥΜΑΣΤΕΣ ΤΩΝ ΜΙΚΥ-ΜΑΟΥΣ

Ὅ,τι κι ἂν τοὺς λές δὲν καταλαβαίνουν
δὲν θέλουν νὰ καταλάβουν
οἱ ἄνθρωποι τοῦ ρευστοῦ ὀρίζοντα
οἱ θαυμαστὲς τῶν Μίκυ-Μάους.
Δὲν ὑποψιάσθηκαν τὸ μυστικὸ νῆμα
ποὺ δένει τὶς τέσσερις ἐποχές
σὲ κοινὸ ἐξαγόμενο.
Δὲν φοβήθηκαν τὸν παντεπόπτη ἔλεγχο
τοῦ ἐτάζοντος νεφροῦς καὶ καρδίας·
τὰ ἰδανικά τους κινήθηκαν κοντολογὶς
σὲ θεσμοθετημένες ἀπάτες.

Sydney-Brighton Le Sands 15-4-99

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΛΟΓΟΥ

Φίλοι,

μὴν παίζετε μὲ τίς λέξεις

ὅπως παίζετε μὲ τὰ δάκτυλα

ἢ μὲ τὰ μαλλιά σας.

Εἶν' ἐπικίνδυνον πράγμα οἱ λέξεις,

ἀκοῦτε ποῦ σᾶς λέω.

Φεύγοντας ἀπ' τὰ χεῖλη σας δὲν ξέρετε

τί ἄνεμος τίς παίρνει

μὲ ποιῆς παρέες θὰ τίς ἀναμείξει

πόσο συχνὰ καὶ πόσοι θὰ σᾶς ἐγκαλέσουν

γιά τερατογέννηση.

Φίλοι,

σᾶς ἐξορκίζω ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ Λόγου

μὴν παίζετε μὲ τίς λέξεις.

Sydney-Brighton Le Sands 19-4-99

ΜΕΤΡΟ ΑΝΘΡΩΠΟΠΟΙΪΑΣ

*Δέν είμαι περισσότερο γυναίκα
ἀπ' ὅσο ὁ Χριστός ἦτανε ἄνδρας*

Anne Sexton

Δέν ἔχεις ἄδικο, ἀδελφὴ κυνηγημένη
ἀπὸ τὴν παραζάλη καὶ τὴν ἑπαρση τῶν γύρω
δέν ἔχεις ἄδικο νὰ μετῶς ἐν εὐλαβείᾳ

ὄχι μόνο τὸ φύλο σου
ἀλλὰ καὶ τὸν ἐγγενῆ πυρετό σου
δηλαδή τὸν οἶστρο τοῦ φύλου σου
μὲ μόνο μέτρο τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ
τὸν μονογενῆ Υἱὸ
τοῦ ἀνθρώπου.

Ἄς ἦταν νὰ μποροῦσαν νὰ σ' ἀκούσουν
θέλω νὰ πῶ νὰ σὲ πιστέψουν

οἱ Φαρισαῖοι καὶ Γραμματεῖς
τῆς Ἐκκλησίας·

θὰ κήρυτταν ἀνθρωπινότερο Θεὸ
θειότερο ἄνθρωπο.

Ναί, Θεέ μου, ἄς ἦταν!

Sydney-Brighton Le Sands 29-4-99

KOSSOVO

Καθὼς ἀπόψε σπάγανε τὰ πελώρια κύματα
στοὺς φοβεροὺς τσιμεντόλιθους
τοῦ Rockdale
ἔμοιαζαν ἀπομίμηση παιδική
τοῦ πολέμου στὸ Kossovo
μὲ τὸν ξεψυχισμένο ἀχὸ νὰ φτάνει
ὥς ἐδῶ
μέσ' ἀπὸ τὶς λογοκριμένες εἰκόνες τηλοψίας.
Ποιὸς εἶπε πὼς ἡ τέχνη μιμεῖται τὴ φύση
ὅτι τὸ ἔλασσον ὑπὸ τοῦ μείζονος εὐλογεῖται;
Τώρα ποὺ ἐξολοθρεύσαμε τὰ κοτσύφια
στὴν ἱστορική τους ἐστία
τὸ μέτρο τῆς βαρβαρότητας πέρασε
ἀσυναγώνιστο
στὴν πλευρὰ τῆς τέχνης.

Sydney-Brighton Le Sands 29-4-99

ΑΠΟ ΤΑ ΑΣΥΜΒΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

Τὸ πέρασμα τοῦ λύκου μέσ' ἀπ' τὴ φωτιά
μακρινὴ νοσταλγία.

Τὸ τραγούδι τῶν Σειρήνων μὲ τὸν Ὀδυσσεά
λυτὸ

ἢ εὐγενέστερη τῶν οὐτοπιῶν.

Ἡλιοβασίλεμα εἰρηνικὸ
μὲ τὸν Ἀδάμ ν' ἀπολογεῖται κατὰ τὴν ἔξωση
ἢ θλιβερότερη συγκυρία.

Sydney-Brighton Le Sands 29-4-99

ΟΙ ΕΝΟΧΕΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ

Συλλογιζόμενος τὴν πείνα τῶν προσφύγων
γίνομαι φτωχότερος ἀπ' τοὺς πρόσφυγες
καθὼς μὲ ταπεινώνει καὶ μὲ τυραννᾷ
ἡ τύψη τοῦ μὴ πεινῶντος.

Ἐνθυμούμενος τὴν τελευταία κραυγὴ τοῦ
σκοτωμένου
αἰσθάνομαι πρὸ ἀνυπεράσπιστος ἀπ' τὸν νεκρὸ
γιατὶ ἐπέζησα.

Γράφοντας γιὰ νὰ καταγγείλω τὸ ἔγκλημα
ντρέπομαι πρὸ δὲν πείθω κανένα
ἀφοῦ μέχρι στιγμῆς δὲν κατάφερα νὰ πετύχω
σύμπραξη
παρὰ μόνο σὲ λόγια.

Sydney-Melbourne 1-5-99

ΕΝΘΕΟΣ ΔΥΝΑΜΙΣΜΟΣ

Ὁ Παράδεισος εἶναι κάτι ποὺ χάνεται καθημερινά.

Rob. Juarroz

Ποτὲ δὲν ἔβλεπα τὴν εὐτυχία συσσωρευμένη
γιὰ νὰ σκεφθῶ νὰ τὴν κατακτήσω μὲ μιὰ
ἐξόρμηση

ὅπως κόβεις ἓνα μῆλο ἀπ' τὸ δέντρο
καὶ τὸ θεωρεῖς αὐτονόητο

ὅτι δὲν θὰ μπορούσε ν' ἀνήκει
σὲ κάποιον ἄλλον.

Ὅλα τ' ἀγαθὰ ἔχουν ἓναν ἐνθεο δυναμισμὸ
ποὺ ἐπιβάλλει εἰδικὴ ἀγωγὴ βημάτων
γιὰ ὅσους θέλουν νὰ γευτοῦν τὴ χαρὰ
ἀκατακρίτως.

Αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν βηματισμὸ ὁ ἀπλὸς
λαὸς

ἀνέκαθεν ὀνομάζει σεμνότητα.

Melbourne 1-5-99

ZIMMERLAUTSTÄRKE

Ἡ φωνή του ἦταν δυνατότερη ἀπ' τοὺς ψιθύρους τῶν ὄντων.

Br. Καραλῆς

Σ' αὐτὴ τὴν τρισύνθετη γερμανικὴ λέξη
διαβάζεις τὴν εὐαισθησίᾳ ὁλόκληρου λαοῦ
νὰ ὑπαγορεύει ἤδη στὸν τόνο τῆς φωνῆς
τὴν κλίμακα τῶν πραγμάτων.

Ἡ ἀνευλάβεια τῆς ψυχῆς καθὼς ζητοῦμε
νὰ ὀνομάσουμε τὰ ὄντα ἐκ μὴ ὄντων
παρόντα, παρελθόντα καὶ ἐσόμενα
κίνδυνος μέγας φανερὰ κρυμμένος
στὴ συχνότητα καὶ τὴν ἔνταση τῶν φωνηέντων.

Sydney-Brighton Le Sands 8-5-99

Η ΜΟΝΗ ΜΗ ΜΕΤΑΒΛΗΤΗ

*Τὸ φαιὸ τοπίο ὑπῆρξε ταυτόχρονα
καὶ βουνὸ καὶ μαραμμένη γαρδένια.*

Π. Καποδίστριας

Ἔτσι ἀκριβῶς θὰ συλλέγουμε στὸ ἐξῆς
τὰ ἐπίχειρα τῆς ἀσέβειας·
δὲν θὰ ἴμαστε ἄξιοι νὰ διακρίνουμε τὰ
χαρακτηριστικὰ τῶν κτιστῶν
μήτε τὴν ὥρα ποὺ θὰ πρέπει νὰ τὰ
ὀνομάσουμε.
Καὶ θὰ ἴναι τὰ χρώματα ποὺ θὰ ἔχουν τὸ
πάνω χέρι.
Καὶ θὰ ἴναι ἡ νύχτα ποὺ θὰ συντονίζει
ἡ μόνη μὴ μεταβλητὴ
ὅλες μας τὶς προσπάθειες.

Sydney-Brighton Le Sands 19-5-99

ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΕΙΑ

Μές στὰ πηγμένα αἵματα καὶ τὰ
σκοτάδια
ψάχνεις νὰ βρεῖς ρινίσματα χρυσοῦ
ὄχι γιὰ τὴν μεταβλητὴ ἀξία του στὴν
ἀγορὰ
μονάχα γιὰ τὸ χρῶμα λαδιοῦ καὶ ἥλιου.

Sydney-Perth 22-5-99

ΤΑ ΔΥΟ ΑΚΡΑ

Ὁ γίγαντας εἶν' ἐπικίνδυνος
ὅσο τοῦ ἐπιτρέπει ἡ φυσική του ρώμη.
Ὁ νάνος ὅσο τὸν πονᾷ
ἡ πληγωμένη του ἐγωπάθεια.

Perth 24-5-99

ΕΚΚΟΠΗ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΘΕΛΗΜΑΤΟΣ

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἄρπάσαι καὶ ζητῆσαι
παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ψαλμ. 103

Κομμάτι σύννεφο οὐρανὸς
λίγη φτερούγα θάλασσα
κι ἓνα κλαδὶ βασιλικὸς ἀνάμεσα στὰ
βράχια
ἰδοὺ τοῦ κόσμου τ' ἀγαθὰ
γυμνὲ υἱὲ τοῦ ἀνθρώπου.
Πάρ' τα καὶ κατασκήνωσε
ὅπου σὲ κράζει ὁ Ἄρρητος
ὅπου σὲ πᾶει τὸ κύμα
καὶ μὴ θελήσεις νὰ γευτεῖς
τὰ πεθυμᾷ ἡ καρδιά σου.

Sydney-Brighton Le Sands 26/27-5-99

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΑΙ Η ΛΥΣΗ

Μιά ζωή μελετῶ τὴν ζωή μου
 πρόβλημα ἀλγεβρικὸ
κι ἡ περιέργεια γίνεται ἀγωνία
καθὼς συνεχῶς προκύπτουν και-
 νούργιες λύσεις
ποὺ πολλαπλασιάζουν ὅμως
 καὶ τὸ πρόβλημα.

Sydney-Brighton Le Sands 27-5-99

ΟΡΩΜΕΝΑ ΚΑΙ ΝΟΟΥΜΕΝΑ

Ἐπικλινές τὸ ἐπίπεδο τῆς στέγης
ὄχι ἀπλῶς γιὰ νὰ κυλοῦν τὰ νερὰ
ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ τὸ γυρίζει κάπου-κάπου
ὁ ἄνεμος
σὲ πλάγιο ἦχο.

Αἰχμηρὴ ἡ κεραία τοῦ ἀλεξικέραυνου
γιὰ ν' ἀπωθεῖ ὀξέως τὸ κεντρὶ ποῦ κρύβουν
τὰ ἠλεκτροφόρα σύννεφα
ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ συλλαμβάνονται κάποτε
μηνύματα τοῦ ὑπερπέραν.

Διαφανῆ στὸ παράθυρο τὰ τζάμια
ὄχι μονάχα γιὰ φῶς καὶ ὀρίζοντα
ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν παρήγορη ψευδαίσθηση
πὼς ἡ διαφάνεια ἐλαττώνει τὸ βάρος.

Sydney-Brighton Le Sands 28-5-99

ΘΕΩΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΘΕΩΡΟΙ

Κριθήκαμε ἀνεπίδεκτοι κατανύξεως
στὴν ἐξ ἐπαφῆς ἐπικοινωνία.
Δὲν μένει ἀντὶ ποινῆς συμβολικῆς ἔστω
παρὰ νὰ ἐπιδοθοῦμε σὲ ἀσκήσεις
εὐλαβοῦς ὀφθαλμολατρίας.
Θωπεύοντας τὰ περιγράμματα ἐξ ἀπο-
στάσεως
κάνουμε γραφίτη τὴν ριπὴ ὀφθαλμοῦ
ρουφοῦμε γεύσεις καὶ ἀρώματα
ἀπὸ τὴν ἀκτινοβολία ἄθικτων σωμάτων
θεώμενοι καὶ θεωροὶ
ἕως τῆς συντελείας.

Sydney-Brighton Le Sands 29-5-99

ΤΑΕΙΔΙ ΙΣΟΒΙΟ

Σπάνια ξεχωρίζω τὸν ὀρίζοντα ἀπὸ τὰ μάτια μου
Adonis (Ali Ahmad Saïd)

Ἡ κίνησις εἶναι συνώνυμη μετὰ τῇ ζωῇ.
 Ἀκόμη βαθύτερη ἀπὸ συνωνυμία
 ἡ σχέσις αὐτῶν τῶν δύο
 ποὺ κατ' οὐσίαν εἶναι ταυτότητα.
 Ἡ ἴδια ἡ ζωὴ εἶναι κίνησις
 συνεχῆς μετατόπισις δυνάμεων
 δηλαδὴ τόνων
 ἀλλαγῇ χρωμάτων ὁσμωσὴ χυμῶν
 ἀέναη φιλοδοξία νὰ ξεπεραστοῦν
 ὅποιεσδήποτε καταστάσεις
 χειρότερες ἀπὸ τὴν στάση
 ποὺ σημαίνει θάνατος.
 Νὰ νικηθοῦν τὰ βάρη ποὺ ἐρωτοτροποῦν
 μετὰ τὴν ἀδράνεια
 ὅλα τὰ γύρω νὰ ἐντάσσονται σταδιακὰ
 στὴ μέση τάξιν
 νὰ κατατάσσονται εὐθέως, πλαγίως, διαγωνίως
 νὰ δένονται συνεχῶς νέοι ἄρμοι
 γιὰ ὀριστικὴν ἁρμονίαν
 προσωπικὴ ὅσο κι ἡ ἀνάσα
 ταξίδι ἀνεπανάληπτο ὅσο κι ἡ ζωὴ.

Sydney-Brighton Le Sands 1-6-99

ΤΟ ΑΥΘΕΝΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΜΟΥ

«Διστάζω νὰ μιμηθῶ ὅσο κι ἂν ἔχω συνηθίσει
νὰ ντύνουμαι μὲ ξένα ροῦχα.»

N. Γ. Πεντζίκης

Νὰ συγκροτήσω τὸν δικό μου τρόπο
σ' ὅλα τὰ τοῦ βίου
μέσ' ἀπὸ τὰ κοινόχρηστ' ἀποφόρια
γνωστῶν ἢ ἀγνώστων
ζώντων καὶ νεκρῶν,
ἰδοὺ ὄντως τὸ πρόβλημα.
Ἡ προθυμία νὰ δεχθῶ εὐχαρίστως
τὴν πλήρη ἰσοπέδωση
ἀποκαθιστώντας τὴν διαρραγεῖσα συνέχεια
στὸ ἀενάως τεμαχιζόμενο
ύγρὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου,
ἰδοὺ τὸ αὐθεντικὸ πρόσωπό μου.

Bangkok-Athens 3-6-99

ΣΑΝ ΛΑΘΡΕΠΙΒΑΤΗΣ

Ἀναζητῶ τὸ πρόσωπο ποὺ εἶχα
προτοῦ ὁ κόσμος γίνει.

W. B. Yeats

Πάει καιρὸς ποὺ ἔχει ἀρχίσει νὰ
βραδυάζει νωρὶς
εἶναι σὰν κάποιο ἀόρατο χέρι
ν' ἀλλάζει συνεχῶς τὴ διάταξη τῶν πραγμάτων
προξενώντας αἰφνίδιο πανικὸ
καθὼς ὁ στοιχειώδης προσανατολισμὸς
γίνεται ἄθλημα
ἐκτὸς χώρου καὶ χρόνου.
Στὸ τέλος φάνηκε πὼς τὰ σχήματα
εἶχαν σβύσει
ἀκυρωθῆκαν βάρη καὶ χρώματα
κι ἓνας οὐδέτερος καπνὸς
μᾶλλον ἀκαθόριστος ἄνεμος
κυκλοφοροῦσε ἀνεπαίσθητα σὰν
λαθρεπιβάτης
ἀνάμεσα στὶς χαραμάδες καὶ τὰ ἐρείπια
τοῦ ἐξαρθρωμένου τοπίου.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 8-6-99

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΗ ΒΑΡΔΙΑ

Τὸ σκάφος πού βουλιάζει
δὲν τὸ πετροβολοῦν,
οἱ τίμιοι προσεύχονται
καὶ δίνουν ἓνα χέρι.
Ποιὸς ὅμως πίστεψε πῶς ὅταν
σβύνει ὀριστικά
ἡ ἴσαλος γραμμὴ
μπορεῖ ἀκόμη νὰ λειτουργήσῃ τὸ θαῦμα
ἔστω καὶ μόνο γιὰ προσωρινὴ παράκαμψη
τοῦ Καβο-Μαλιᾶ;

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 12-6-99

Η ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΒΑΘΟΥΣ

Μνήμη Ἑμμ. Θέμελη, ἱατροῦ

Ὅλες μας τὶς χαρὲς καὶ τὶς φιλοδοξίες
τὶς ἐπενδύσαμε ἀφρόνως
στὴ ρευστὴ ἐπένδυση τοῦ σκελετοῦ
ξηρῶν ὀστέων
στὴν τρυφηλὴ σάρκα ποὺ δὲν ἦταν σὲ θέση
νὰ συντηρήσει
μήτε μιᾶς μέρας σκιά.
Γι' αὐτὸ τὰ λείψανα μακροημερεύουν
ὑποτιθέμενα στὸ χῶμα
ἢ προσκυνούμενα στὸ φῶς
σωματικὸ ὑπόμνημα
γιὰ τὴν προτεραιότητα τοῦ βάθους.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 18-6-99

ΑΙΤΙΟ Ἡ ΣΥΝΕΠΕΙΑ

Ἡ μορφή εὐτελίζεται σὲ μορφασμὸ
ἀπ' τῇ στιγμῇ ποὺ δὲν βρίσκονται
σὲ σχέση ἀνάλογη
βάθος καὶ ἐπιφάνεια,
χωρὶς κανεῖς νὰ μπορεῖ πιά νὰ πεῖ
ἂν πρόκειται γιὰ αἶτιο ἢ συνέπεια
ἀποσυνθέσεως.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 19-6-99

ΟΙ ΠΕΡΙΛΕΙΠΟΜΕΝΟΙ

Ἐμεῖς εἴμαστε ἀκόμα ἐδῶ·
οἱ ἄλλοι ἤδη ἔφυγαν μὰ ἐσὺ τοὺς ψάχνεις
ἀφοῦ δὲν πρόλαβαν νὰ ληξιαρχηθοῦν
ὥς ἀπόντες
καθὼς ὁ τηλεφωνικὸς κατάλογος ἐξακολουθεῖ
νὰ περιέχει τ' ὄνομα καὶ τὸν ἀριθμὸ
στὴν ἴδια πάντα διεύθυνση
κι ἃς ἔχει φύγει ὁ χρόνος.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 21-6-99

Η ΚΑΤΙΟΥΣΑ

The poetry does not matter

T. S. Eliot

Ἄπ' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ σημεῖο ἀρχίζει
ἡ κατιοῦσα
ὅταν δεδηλωμένα ἢ σιωπηρῶς
οἱ χειρονομίες τοὺς μᾶς ἐπιτρέπουν
νὰ συμπεράνουμε
ὅτι ἡ ποίηση ποτὲ δὲν τοὺς ἀφοροῦσε.
Ποιὸς ἐπὶ τέλους καταγράφει τὶς ἀπώλειες
σ' ἓνα τοπίο ποὺ πάει νὰ σχηματισθεῖ
χωρὶς τὴ διακινδύνευση τοῦ στοιχήματος
στὴν παρακμὴ τοῦ ὑπολογιστῆ;

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 24-6-99

Η ΟΡΦΑΝΙΑ ΤΟΥ ΘΥΜΑΤΟΣ

(Μετά τὸν πόλεμο στὴν Γιουγκοσλαβία)

Μὴν παρατείνεις ἄλλο πιά τὸ ἔλεός Σου
τοῖς γινώσκουσί Σε
δὲν ἔχει νόημα.

Σημαία πένθους
πάνω ἀπὸ τοὺς ἡττημένους
ἢ σιωπή.

Ὅποιος μιλήσει γίνεται φονιάς
ἂν δὲν καταγγεῖλει ὡς ἔγκλημα
τὴν ἐπιβίωση τῶν λαλούντων.

Ποτὲ ὁ θάνατος δὲν χειροκρότησε
μὲ τόσες παλάμες
τὴν ὀρφάνια τοῦ θύματος.

Θεσσαλονίκη 28-6-99

Η ΑΦΑΛΑΤΩΣΗ ΤΩΝ ΔΑΚΡΥΩΝ

Ἐνα ποτάμι ποὺ κυλᾷ πρὸς τὴ θάλασσα
δὲν εἶναι πάντα βέβαιο πῶς θὰ τὴ φθάσει,
ὁ δρόμος πρὸς τὸ τέρμα δὲν εἶναι μόνο
μετ' ἐμποδίων
γιά μεγαλύτερη ἄσκησι,
προϋποθέτει καὶ διόδια σὲ κάθε σταθμὸ
καθὼς καὶ τίμημα καταβαλλόμενο σὲ
κάθε βῆμα
ἀκόμη κι ἂν ἡ πορεία γίνεται μὲ ὀρμὴ
σὲ ἀνοικτὴ κατωφέρεια.
Τὰ δάκρυα πρὶν κυλήσουν στὶς παρειές
θὰ ἔπρεπε κάποια δύναμη νὰ τοὺς ἀφαιροῦσε τὸ ἀλάτι
νὰ μὴν μποροῦν νὰ καῖνε τὴν ἐπιδερμίδα
ὁδηγώντας σὲ πρόωρο μαρασμό.

Θεσσαλονίκη 29-6-99

ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΕΣ ΑΔΙΚΙΕΣ

Πάντα ἢ θάλασσα γενναιόδωρη θὰ μᾶς ἐκτείνει
ὥς τὸν ὀρίζοντα.

Πάντα ὁ ὀρίζοντας ζηλόφθονος θὰ μᾶς στενεύει
καὶ θὰ πνίγει τὴ θάλασσα.

Θεσσαλονίκη 29-6-99

ΕΓΧΡΩΜΟΣ ΑΙΝΟΣ

Πεῦκο κιτρινοπράσινο
 ἄφθιτη δόξα τῆς Χαλκιδικῆς
ἔγχρωμος αἶνος δέος ἀδαπάνητο
 μπροστὰ στὸ Ἅγιον Ὅρος·
πῶς θὰ τὴν κάμω τὴ ρητίνη σου λιβάνι
 δικό μου Κεκραγάριο
 χωρὶς νὰ σὲ πληγώσω;

Χαλκιδική (Καλούτσικο) 29-6-99

ΑΠΟ ΚΑΡΔΙΑ ΜΕΧΡΙ ΑΥΓΟ

Θά 'ταν όπωσδήποτε άσυγχώρητη βαρ-
βαρότητα

άν τολμοῦσες νά μπεῖς στό νερό
χωρίς νά περπατήσεις διόλου
στά χαλίκια.

* Αν δέν προσέξεις τήν ποικιλία
τῶν σχημάτων
ἀπό καρδιά μέχρι αὐγὸ
κι ἐξαθρωμένα νύχια ναυαγημένων,
θά πεῖ πῶς δέν κατάλαβες γιατί λέμε
τὸ Πιστεύω
πρὶν ἀπὸ τὸ Βάπτισμα.

Χαλκιδική (Καλούτσικο) 29-6-99

ΖΩΗ ΣΤΟ ΑΠΥΡΟΒΛΗΤΟ

Μνήμη Δανάης Μελισσᾶ, ἱατροῦ

Κάθε φορά καταγράφεις ἐπιστρέφοντας
καινούργιους ἐρειπιῶνες
βουλιαγμένες στέγες
χορταριασμένες αὐλές
κατάκλειστες πόρτες καὶ παράθυρα.

Ὅμως ἡ ζωὴ συνεχίζεται στὸ ἀπυρόβλητο
μὲ τὸν ἄνεμο ποὺ χτυπᾷ τὰ παντζούρια
τὴν ὑγρασία ποὺ νοτίζει τοὺς θάμνους
τὶς κατσαρίδες καὶ τὰ τριζόνια
ποὺ συνεχίζουν τὸν αἶνο
κεκλεισμένων τῶν θυρῶν.

Χαλκιδική (Καλούτσικο) 30-6-99

ΟΙ ΔΕΣΜΟΙ ΜΕ ΤΗ ΝΥΧΤΑ

Βρὲς ἓνα τρόπο νὰ χαλαρώνεις
τοὺς δεσμοὺς μὲ τὴ νύχτα,
ὅπως μὲ δυὸ σταγόνες λεμόνι κατάφερες
ν' ἀραιώνεις
τὸ βαθύχρωμο τσάι στὸ φλιτζάνι σου,
φοβούμενος ὑποχονδριακὰ νὰ πιεῖς
ἔστω καὶ κατὰ φαντασίαν πυκνὸ σκοτάδι.

Χαλκιδική (Καλούτσικο) 1-7-99

ΑΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΛΗΞΗ

Ὁ θάνατος τοῦ νηπίου εἶναι μιὰ ἀκόμη
ματαιωμένη Ἀνάστασις.
Καθὼς ἀνοίγουν λάκκο στή γῆ
νὰ ἐνταφιάσουν ὑπανάπτυκτο σῶμα
οἱ πέτρες γίνονται σκληρότερες
τὸ χῶμα πιὸ βαρὺ.
Σὰν ἐπιμύθιο,
σμῆνος ἐνοχλημένων Ἀγγέλων
ξεπετιοῦνται πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις
ὅπως περίπου γίνεται μὲ τὶς μέλισσες
ὅταν πᾶς νὰ τρυγήσεις
πρόωρα μέλι
ὄντας ἀπροετοίμαστος γιὰ τὴν ἑκπληξή.

Χαλκιδική (Καλούτσικο) 1-7-99

Ο ΛΥΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΛΙΤΟΤΗΤΑΣ

Οἱ πολλοὶ δὲν αἰσθάνονται
τὸν λυρισμὸ τῆς λιτότητας,
ὅπως δὲν ἀντέχουν νὰ δοῦνε γυμνὸ
δίχως νὰ ὑποκύψουν σὲ φαντασιώσεις
πορνογραφίας.

Χαλκιδική (Καλούτσικο) 1-7-99

ΟΙ ΔΕΣΠΟΖΟΥΣΕΣ ΤΩΝ ΩΡΩΝ

Θά 'ταν καλὸ νὰ μὴν εἶχαμε φθάσει ὥς ἐδῶ
νὰ μὴν εἶχαμε δεῖ τὰ πράγματα νὰ ὀξύνονται
ὥς τὸ σημεῖο νὰ μιλήσουμε γιὰ γκρεμὸ
ἐνῶ ἀκόμη βρισκόμαστε
στὴ μέση τῆς πεδιάδας.

Κεῖνο ποὺ δυστυχῶς μᾶς διέφυγε
καθὼς ὁ ἥλιος ἀκόμη μεσουρανοῦσε
κι ὅλες οἱ βάρδιες δούλευαν
στὸ πρόγραμμα τὸ παλιὸ
ἦταν πῶς δὲν διαθέταμε πιά τὴν εὐνοια
τῶν οὐρανῶν
κι ὅλα μποροῦσαν νὰ συμβοῦν σὲ ὅλους.
Μὲ ἀνεστραμμένες τὶς δεσπόζουσες τῶν ὥρῶν
τώρα ποὺ οἱ αἰχμὲς τῶν βράχων θωπεύουν
τὰ γυμνά μας πέλματα
καὶ τὸ κρῦο ἄρχισε ἤδη ν' ἀπειλεῖ
ἀκόμη καὶ τὴν ἐνοχὴ τῶν ἀφελῶν
ὁ δρόμος τῆς ἐπιστροφῆς δὲν διαγράφεται
στὴν ἀμεσότητα τοῦ τοπίου·
ἀνάγκη νὰ ψάξουμε στὸν πυθμένα
βαθεῖα μετάνοια-ἄβυσσος
ἢ σωτηρία τοῦ παντός.

Χαλκιδική (Καλούτσικο) 1-7-99

ΑΜΜΟΣ ΚΑΙ ΠΕΥΚΟΒΕΛΟΝΕΣ

Πόσο ἀκόμη θὰ κρατήσῃ σταθερὸ τὸ σχῆμα της
τούτῃ ἡ ἀκτὴ;
Πότε ἐπὶ τέλους ἡ θάλασσα θὰ παύσῃ νὰ ζητᾷ
ἀπ' τῇ στεριά νὰ ὀπισθοχωρήσῃ
ἀνοίγοντας ὅλο καινούργιες ρωγμὲς
στοὺς ἀνυποχώρητους βράχους;
Τοὺς ἀναλλοίωτους ρυθμοὺς ἐπιβεβαιώνουν
αὐτόπτες μάρτυρες
ἄπειρα πλήθη ἄμμου καὶ πευκοβελόνες.

Χαλκιδική (Καλούτσικο) 2-7-99

ΤΟ ΑΟΡΑΤΟ ΠΛΗΚΤΡΟΛΟΓΙΟ

Κραδαίνεις άνοιχτή τήν παλάμη
παίζοντας με τὰ δάκτυλα
του δεξιου σου χεριου
σημεῖο αδιάψευστο ὅχι πῶς πλήττεις
ὅπως θὰ νόμιζαν οἱ ἀφελεῖς
ἀλλὰ πῶς συνεγείρεσαι ἀπό τὸν ἄλλο κόσμο.
Καθῶς μαγεύτηκες ἐκ γενετῆς
ἀπὸ ἤχους καὶ χρώματα
βρίσκεσαι διαρκῶς ἄρμολογούμενος
σ' ἓνα ἀόρατο πληκτρολόγιο
καὶ δὲν ἐπιβιώνει δίχως μουσικὴ
ἢ πιὸ πεζὴ στιγμή σου.

Θεσσαλονίκη 9-7-99

ΜΕ ΤΣΟΥΡΟΥΦΛΙΣΜΕΝΑ ΔΑΚΤΥΛΑ

Στόν Ποιητή Σταῦρο Ζαφειρίου

Οἱ ποιητές συνήθως περπατᾶνε βουβοὶ
καὶ μὲ τσουρουφλισμένα δάκτυλα.
Πῆγαν ν' ἀγκαλιάσουν τὸ θαῦμα
καὶ τὸ μόνο ποὺ κράτησαν
ἦταν ἐγκαύματα κάποιου βαθμοῦ
ἀνάλογου μὲ τὴν εὐαισθησία
τῆς ἐπιδερμίδας των.

“Ἁγιον” Ὄρος (Μονὴ Ἰβήρων) 12-7-99

Ο ΑΓΑΜΟΣ

Στὸν κόσμον τὸν λένε
γεροντοπαλικάρο,
στὸ Ἅγιον Ὅρος
ἀνταγωνιστὴ τῶν Ἀγγέλων.

Ἅγιον Ὅρος (Μονὴ Ἰβήρων) 12-7-99

ΠΕΡΙΟΥΣΙΟΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Μιὰ μόνο θερινή διαδρομή
ἀπὸ τὸν Πόρο ὡς τὴν Ὑδρα
σοῦ φτάνει γιὰ νὰ ἐκτιμήσεις
πόσο εὐπορος εἶσαι
σεβόμενος τὴν ιεράρχησιν τῶν στοιχείων
ἀπ' τὸν προπάτορα Πίνδαρο
ἀλλὰ καὶ μαγεμένος ἀπὸ τοὺς ρυθμοὺς
τοῦ ρέοντος κόσμου
κληρονομία Ἡρακλείτου.

Ξερονήσι Δοκός (παρὰ τὴν Ὑδραν) 17-7-99

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΤΙΔΑ

Κεῖνος ποὺ μέθυσε μὲ κρασί
ὅσο κι ἂν ἤπιε δὲν θὰ μείνει μεθυσμένος.
Τοῦ φτάνουν λίγες ὥρες ἀποχῆς
ἀπ' τὴν πηγὴ τῆς κραιπάλης
γιὰ νὰ ξαναβρεῖ τὴν ἰσορροπία τοῦ μέτρου
ἔχοντας διαψεύσει τὸν ὑπερσυντέλικο.
Ὅμως ἐκεῖνος ποὺ μέθυσε
ἔστω μιὰ μόνο στιγμὴ
ἀπὸ τὴν κατὰ φαντασίαν ὑπεροχὴ του
γκρεμίστηκε χειρότερα ἀπ' τὸν Ἑωσφόρο
στὴν ἄβυσσο τῆς ὕβρεως
καὶ προκαλεῖ διὰ βίου τοὺς πάντες
εὐτελιζόμενος
ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 29-7-99

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ

Ποτὲ ὁ Παράκλητος δὲν ὀργώνει
μονάχα στὴν κατακόρυφο
ὅσο κι ἂν εἶναι δικό του ἔργο
νὰ φέρνει πάντα ἀπρόβλεπτα
τὰ πάνω κάτω.

Ἡ ὀριζόντιος δὲν εἶναι κατεύθυνση
ἡγουν ἔννοια καὶ κατηγορία
μονάχα μαθηματική·
εἶναι πρωτίστως συνθήκη καθαρμῶν
πρόλογος μαζὶ καὶ ἐπίλογος
στὰ ἔργα τοῦ Παρακλήτου.

Κωνσταντινούπολις (Φανάρι) 31-7-99

ΑΝΤΙ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΟΣ

Γιὰ τοὺς φτωχοὺς εἶναι ἄγραφος νόμος
 νὰ καταπίνουν τὸν πόνο τους
 καὶ νὰ πενθοῦν ἀθορύβως.
Οἱ πλούσιοι δὲν ἀνέχονται τὴν ταπείνωση
 γι' αὐτὸ στὴν προσπάθεια ν' ἀντιδράσουν
 αὐτοκτονοῦν
 ἀφήνοντας πίσω ἀντὶ σημειώματος
 στοὺς ἀπορφανισμένους οἰκείους
 ἓνα τεράστιο κενὸ
 ἀδιέξοδης ματαιότητας.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 1-8-99

ΠΡΟ-ΔΟΣΙΑ

Θὰ σὲ κατηγορήσουν γιὰ προ-
δοσία
μόνον ὅσοι δὲν ξέρουν
ἢ δὲν θέλουν νὰ ξέρουν
μὲ πόση θλίψη ἀντιστάθηκες στὸ
πεπρωμένο
κι ἄς γνῶρίζες πῶς δὲν ἦταν τυφλό.
Ἄν κάτι ἔβαζες μπροστὰ νὰ σοῦ
τὸ πάρουν
στὴν πρώτη ἔφοδο κάθε φορὰ
τὰ σκυλιὰ καὶ οἱ ἄνεμοι
αὐτὸ δὲν ἦταν τίποτ' ἄλλο ἀπὸ τὸ
στῆθος σου.
Τέτοια καθ' ὑποτροπὴν σπον-
δῆ-χορηγία
ἀνεξιχνίαστη στὸ βαθμὸ ποὺ τὴν
ἔκρυψες
ἀκόμη κι ὅταν ἔπρεπε ν' ἀποτρέψεις
τὸν λίθον τοῦ ἀναθέματος
τὴν θυμοῦνται ὅπωςδὴποτε οἱ ἄμεσοι ἀπο-
δέκτες
αὐτόπτες καὶ αὐτήκοοι μάρτυρες
τὰ σκυλιὰ καὶ οἱ ἄνεμοι.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 2-8-99

ΦΑΥΛΟΙ ΚΑΙ ΘΥΜΑΤΑ

“Όσα καὶ νὰ συμβοῦν ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους
ὁ τίμιος θὰ ᾽ναι πάντα τὸ θύμα
καθὼς ἀδυνατεῖ νὰ παρακολουθήσει
μεταμορφώσεις χαμαιλέοντος
ἀπὸ λεπτὸ σὲ λεπτό.
Θὰ περίμενες ἀπ’ τοὺς φαύλους
νὰ φοβοῦνται τὰ θύματα μόνο στὴν
ἄλλη ζωὴ
μιά καὶ δὲν ἀντιστάθηκαν ἐδῶ
μὲ τὰ ἴδια ὄπλα.
“Όμως οἱ φαῦλοι εἶναι καὶ βέβηλοι
ἔχοντας διαγράψει ἐκ τῶν προτέρων
τὴν ἄλλη ζωὴ
ὅπως κανεῖς ξεχνᾷ προγραμματικά
ἓναν ἄγριο ἐφιάλτη.
Τοὺς τίμιους οἱ ἀσεβεῖς δὲν τοὺς εἶδαν
στὸ καθημερινὸ μακελλεῖο
διεκδικητὲς ἢ ἀντίδικους
ὅμως τοὺς φοβοῦνται πάντα ὡς ἀνεπίδεκτους
ποὺ χαλοῦνε τὴν πιάτσα.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 5-8-99

ΜΙΑ ΒΙΑΣΤΙΚΗ ΠΥΓΟΛΑΜΠΙΔΑ

Ἀρχὴ καὶ τέλος δὲν ὑπάρχει στὴ ζωντανή στιγμὴ.

Μ. Καλαντζόπουλος

Μὲ πυρπολεῖ γιὰ τὴ ζωὴ

τέτοιος ἔρωτας

ποὺ δὲν θυμοῦμαι μιὰ στιγμὴ

νά 'χει παρέλθει.

Εἶμαι μιὰ βιαστικὴ πυγολαμπίδα

χωρὶς νὰ μὲ βαραίνει ἔχνος ἀπ' τὸ παρελθόν

διόλου ἐπιφύλαξη γιὰ τὸ μέλλον.

Ἀθήνα (ἀεροδρόμιο Ἑλληνικοῦ) 6-8-99

ΥΜΕΝΑΙΟΣ

Δὲν ξέρω ἂν εἶσαι φάντασμα
ἢ πεπρωμένο,
ξέρω μονάχα πὼς δὲν φεύγεις
ἀπ' τὴν ὄψη μου
μήτε κι ὅταν κοιμοῦμαι.
Ποιὸς ἐπὶ τέλους θὰ μᾶς δώσει
πλήρη ὁρισμὸ
τοῦ τί εἶναι ὑμέναιος;

Ἀθήνα (ἀεροδρόμιο Ἑλληνικοῦ) 6-8-99

ΤΑ ΠΛΗΝ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Τὸ μὴδὲν τῆς ζωῆς
Μ. Καλαντζόπουλος

Ποῦ βρῆκες τέτοια ψευδεπίγραφη δήλωση
Σύ, ὁ θύτης τῶν ἐρωτικῶν
ὅπως δικαίως σ' ἔμελψαν
οἱ στίχοι ἐνὸς ἄλλου μεθυσμένου
στὸ ἄπλετο φῶς;
Ἐσὺ τὸ ξέρεις κάλλιον παντὸς ἄλλου
πὼς ἡ ζωὴ δὲν μηδενίζεται
ὅσο κι ἂν ξέπεσε.
Ταξιάρχης ἐπουρανίων δυνάμεων
Ἀσωμάτων
κρατᾷ ἀενάως ὑγρὸ σφουγγάρι
καὶ σβύνει διαδοχικὰ
ὅλα τὰ πλὴν τοῦ θανάτου.

Ἀθήνα-Bangkok 6-8-99

Η ΑΜΦΙΘΥΜΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΙΟΥ

Ἔτσι ἀμφίθυμο πὺ ἐξελίχθηκε
τὸ τοπίο
δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἐμβολίσουν τὴν ἀνά-
γλυφη θλίψη
μήτε λίγες πλάγιες ἀκτίνες φωτὸς
ἀπὸ τὸν ἥλιο τοῦ ἀπογεύματος.
Ἀρχίζει ἀναγκαστικὰ μιὰ πορεία λευκῆς
σφαγῆς
ἴσως ἀκόμη καὶ στὰ ὅρια τῆς παρανομίας
γιατὶ ἡ ζωὴ πρέπει ἐξάπαντος νὰ κρατηθεῖ
σὲ μιὰ ἔστω ὑποτυπώδη συνέχεια.
Ποιὸς θ' ἀναλάβει τὴν εὐθύνη γιὰ τιμὴ
κι ἐπιβίωση
τῶν ἤδη θηλαζόντων νηπίων
ἂν μὴ καὶ τῶν μόλις διαφυγόντων τὴν γενο-
κτονία
κυοφορουμένων ἐμβρύων;
Κάποιοι ἀσφαλῶς θὰ πρέπει νὰ πεθάνουν
πολλὲς φορὲς
γιὰ νὰ ἀναχαιτίσουν ἰσάριθμες
δημόσιες ἀμαρτίες.

Ἀθήνα-Bangkok 6-8-99

Η ΘΑΜΜΕΝΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Ἐσένα ποτὲ δὲν σ' ἐπηρέασε
τῶν συνανθρώπων ἡ γνώμη
μήτε οἱ τρέχουσες τιμὲς τῆς ἀγορᾶς.
Γνώριζες τὴν αὐθεντικὴ σου ταυτότητα
θαμμένη πάντα στὴ μνήμη ἑνὸς Ἀγίου
ποὺ ὅσο λιγότερο τοῦ ἴμοιαζες
τόσο περιπαθέστερα τὸν ζητοῦσες.

Bangkok-Sydney 7-8-99

ΤΟ ΕΛΕΟΣ ΤΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ

Εἶναι πολλοὶ
πολλοὶ δυστυχῶς καὶ θορυβώδεις
κεῖνοι ποὺ δὲν καταδέχονται νὰ πιστέψουν
ἀφήνοντας τὸν ἑαυτό τους
κι ὅ,τι ἀγαποῦν
στὸ ἔλεος τοῦ αἰνίγματος.

Bangkok-Sydney 7-8-99

ΣΑΝ ΛΕΠΡΑ

Μὲ κατηγόρησαν σκληρὸ
ἀλλὰ δὲν εἶπαν τίποτε
γιὰ τὴν κρυφὴ μου σχέσιν μὲ τὰ
δάκρυα.

Ὁ ἴδιος τὴν ἀποσιώπησα σκοπίμως
γιὰ νὰ τοὺς παραπλανῶ
φεύγοντας πάντοτε σὰν λέπρα
τὸν ἔπαινο τῶν ἀνθρώπων.

Bangkok-Sydney 7-8-99

ΤΟ ΙΕΡΑΤΕΙΟ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ

Μὴ μὲ ὀρίζεις μὲ κοινόχρηστες λέξεις
εἶμαι μόνον ἀπὸ χῶμα καὶ νερό.

Μ. Καλαντζόπουλος

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἑτεροπροσωπία
πού 'ναι χτισμένη στὴν ἀρχέγονη ταυτότητα
ἀπὸ χῶμα καὶ νερό
φιλοδοξοῦν νὰ τὴν καταργήσουν
οἱ θιασῶτες τῆς στατιστικῆς
ἐμπορευόμενοι τὴν ψυχὴ
ὅπως καὶ τὸ σῶμα.
Ἐμᾶς βέβαια δὲν μᾶς ἀφοροῦν
οὔτε λόγος
τέτοιες βέβηλες ἐξελίξεις·
θ' ἀντισταθοῦμε ὡς τὸ τέλος σὰν γρανίτης
σιωπηλὸς
στὰ πορνικὰ ἦθη τῆς μεθοδευμέ-
νης ἀφέλειας
γνωρίζοντας ἄλλωστε ὡς ἐκ περισσοῦ
πὼς τέλος δὲν ὑπάρχει.

Sydney-Brighton Le Sands 9-8-99

ΛΥΡΙΚΟ ΜΟΝΟΕΥΛΟ

Τὸ τοπίο σου τὸ ξέρουν μόνο οἱ γλάροι.

Μ. Καλαντζόπουλος

Ὅταν λέμε τοπίο δὲν ἐννοοῦμε
φυσικὸ περιβάλλον
μήτε νοητὸ ἐμβαδὸν
ποὺ τὸ συνέχει γύρω ὁρατὸς ὀρίζοντας.
Τοπίο εἶναι τὸ σῶμα σου
καθὼς πορεύεται λυρικὸ μονόξυλο
σὲ θάλασσα καὶ στεριά
καὶ τὸ ἐπισημαίνουν μακρόθεν
ἀνεμῶνες καὶ γλάροι.
Ἄνεμος, ἄνεμος λοιπὸν τὸ στίγμα
καὶ τ' ὄνομά σου
ἄνεμος ἢ ψυχὴ
ἄνεμος ὁ στόχος
κι ὅλα τὰ τελούμενα.

Sydney-Brighton Le Sands 12-8-99

ΚΑΠΙΝΟΣ

Εἶναι ὁ Θεὸς ποῦ μᾶς
ἐγκαταλείπει
στοὺς διαπληκτισμούς μας ἐν θερμῷ
ὥς τὴν ἀμοιβαία ἐξόντωση.
Ἡ φυγὴ τοῦ ὀργισμένη
πάντα στὴν ἴδια κατεύθυνση
μόνο πρὸς τὰ πάνω
καὶ δὲν ἐπιστρέφει·
ᾤμοσε Κύριος
καὶ οὐ μεταμεληθήσεται.

Sydney-Brighton Le Sands 13-8-99

Ο ΑΝΑΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ «ΛΟΓΩ ΤΙΜΗΣ»

Λέμε πολλά.
Θά 'ταν καλὸ νὰ λέγαμε λιγότερα.
"Όσα μονάχα θά 'μασταν σὲ θέση
νὰ ἐγγυηθοῦμε ὡς τὸ τέλος.
ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλέων.
Τότε ἴσως ξανάβρισκε ὁ λόγος
τὴν τιμὴ του
κι ἡ ψυχὴ τὴν ἀξία της.

Sydney-Brighton Le Sands 14-8-99

ΜΟΝΟ ΜΕ ΦΩΣ

Τοὺς ὀργισμένους ποιητὲς μὴν τοὺς
φοβᾶσθε
κρατοῦν φωτιά πού καίει μόνο τὰ σάπια
ἀέριον πῦρ ὅπως τό 'φερε ὁ Χριστὸς
ὄχι ὁ Προμηθεάς
καὶ ζωὴ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλεν.
Ποιὸς ἄλλος ἐκδικήθηκε μόνο μὲ φῶς
τοὺς συμβιβασμοὺς τῶν ἀσεβῶν
τὸ αἷμα τῶν νηπίων;

Sydney-Brighton Le Sands 15-8-99

ΣΤΑ ΣΤΗΘΗ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

Ἔτσι ἀσυνείδητα πὺ μιᾶμε τὴ γλῶσσα
θὰ πρέπει κάποιοι ἀπὸ μᾶς

οἱ πιὸ ταπεινοὶ

νὰ γίνουν χειρώνακτες
ἀνασκάπτοντας ἀπὸ πρωίας μέχρι νυκτὸς
τὰ στήθη τῶν λέξεων.

Οἱ «ἀναμνήσεις» γιὰ παράδειγμα
δὲν εἶναι βήματα νοερά
μιὰ νοσταλγία ἀναδρομῆς στὰ περασμένα
δὲν εἶναι ἀέρινες μορφές πὺ μᾶς
κατανύσσουν

ἀνάλογα μὲ τὸ ποῦ δείχνει τὸ ἀνεμούριο·
ἔτσι πετοῦν μονάχα οἱ τακτικοὶ θαμῶνες
τῆς Ἀερολέσχης.

Ἀνάμνηση εἶναι ἐμπειρία σωματικὴ
μετρώντας πόσο ἄνοιξε τὸ μάτι
στὸ θαυμασμὸ

πόσο τὸ χέρι ἔγινε σοφότερο στὴν ἀφή
πῶς ἡ καρδιά πυρπόλησε τὸ αἷμα
ἀπ' τὴν κορφή ὡς τὰ νύχια.

Sydney-Brighton Le Sands 17-8-99

ΠΛΗΓΗ ΚΑΙ ΠΛΗΓΜΑ

*Πληγμα, τραυματισμός πού πέρασε
κι ἄφησε μόνο οὐλή
τὴν ἀνάμνησή του.*

*Πληγή, ποτάμι συνεχῶς χλωρὸ
πού ἄλλοτε πλημμυρίζει ξεριζώ-
νοντας δέντρα
κι ἄλλοτε πάει νὰ ξεραθεῖ
καὶ δαιμονίζεται
δείχνοντας νεκροκεφαλές
λευκὰ χαλίκια.*

Sydney-Brighton Le Sands 21-8-99

ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Δέν τολμῶ πιά ν' ἀνοίξω
τὸ στόμα μου
πρὶν ν' ἀνοίξω τὴ λέξη.
Φοβήθηκα σὰν νεοσσὸς
τὶς τεράστιες φτεροῦγες
ἀετῶν ποὺ χάθηκαν μ' ἓνα πέταγμα
μόλις κατάφεραν νὰ σκιάσουν
τὸν ἥλιο.

Sydney-Brighton Le Sands 21-8-99

ΣΤΑΥΡΩΜΟΣ ΣΤΟ ΔΕΙΛΙΝΟ

"Ένα κεφάλι που έρωτοτροποῦνε πάνω του ρυτίδες.

'Ηλ. Κουτσοῦκος

Εἶχαν ἀγκαλιασθεῖ σ' ἓνα φιλὶ
 κι ἀκίνητοῦσαν
 αὐτὸς κι αὐτὴ ὄρθιοι καὶ μοναχικοὶ
 θαμῶνες τοῦ πάρκου
 χωρὶς νὰ δείχνουν ἡλικία ἢ βάρος
 μήτε διόλου ἐνδιαφέρον γιὰ τοὺς περαστικούς.
 Ὁ σταυρωμὸς μυστήριο θανάτου
 ὄχι λιγότερο μυστήριο ζωῆς
 ἀποκτᾷ μαγεία δυνατότερη
 ὅσο λιγοστεύει τὸ φῶς
 καὶ σιμώνει τὸ βράδυ.

Sydney-Brighton Le Sands 21-8-99

Η ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ

Ἄχ, καημένε Προκόπη,
τί ἔφταιγες νὰ σὲ ἀντιπαραθέσουν
μὲ τέτοια εἰρωνεία στὸ θάνατο;
Τί νόημα εἶχε λοιπὸν
ποὺ σ' ὅλο τὸν βίον σου ἔπρεπε
νὰ κόβεις μπροστὰ
κάποτε καὶ λαχανιασμένος
νὰ φτάσεις ἀπ' ὅλους νωρίτερα;
Τί νὰ πεῖς τώρα ποὺ στὸ τέλος
ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι
κι ὅλα φαντάζουν γιὰ ὅλους γυμνὰ
καὶ τετραχληλισμένα;

Sydney-Brighton Le Sands 23-8-99

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟ ΤΗΣ ΟΔΥΝΗΣ

«Ρυτίδες εἶναι ἡ γοητεία τῶν ἀνθρώπων
καὶ τῶν πραγμάτων ποὺ ἔζησαν»

Ἄλν-Σάρλ Περό

Σπάνια ὁ ἄνθρωπος ἀποδέχεται
τὴν ἥττα
μὴν ξέροντας πῶς ὁ πόνος ἀνοίγει
βαθύτερες ρωγμὲς
ποὺ δείχνουν τὸ πανόραμα ὡς τὴν
τελευταία σκιά τῆς Ἀβύσσου.
Μακάριοι οἱ πενθοῦντες
εὐλογημένοι οἱ κλαίοντες
γενναῖοι ὅσοι ἀδιαμαρτύρητα παρακολουθοῦν
τὴ ροὴ τῶν πραγμάτων.

Sydney-Redfern 26-8-99

ΛΥΡΙΚΗ ΔΙΑΦΩΝΙΑ

«Ἡ ποίηση πάντα θὰ προπορεύεται
ἀπ' τὴν πράξιν.»

Ρεμπώ

Μήτε προπορεύεται.
μήτε ἀκολουθεῖ τὴν πράξιν
ἀπλῶς ὑπερέχει.
Ποτὲ ἡ ποίηση δὲν αὐλίζεται
στὴν ὀριζόντιο
ὅσο κι ἂν δὲν ἐγκαταλείπει
ποτὲ τὴ γῆ.

Sydney-Brighton Le Sands 29-8-99

Η ΜΟΝΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ

*Γλάρος μαῦρος κρατάει τὴν ψυχὴν
στὸ πικρὸ ἡμισέληνο ράμφος.*

Κυρ. Εὐθυμίου

Δὲν θ' ἀκουμπήσεις τὴν ψυχὴν ἐκτὸς ἂν εἶδες
τὸ ράμφος τοῦ γλάρου
καθὼς διέσχιζε πένθιμο δειλινὸ
μὲ φρόνημα πανσέληνο
σὲ σχῆμα ἡμισελήνου.

Ψυχὴ εἶναι τὸ βάθος τοῦ σώματος
ὅταν καταργοῦνται οἱ μετρήσεις
χλευάζονται οἱ πρώην βεβαιότητες
κι ἡ νύχτα ἀναγνωρίζεται
μόνη πρωτεύουσα.

Sydney-Brighton Le Sands 31-8-99

ΛΑΝΘΑΝΟΝΤΑ ΚΑΙ ΕΦΙΑΛΤΙΚΑ

Ἄν ἡ τελείως λανθάνουσα ἀκτινοβολία
ἄψυχων ραδιενεργῶν καταλοιπῶν
σκορπίζει τόσο θάνατο
λαθραία ὡς «ἄδηλη ἀναπνοή»
πόσο ἐφιαλτικότερα τρομοκρατοῦν
τῇ ζωῇ
νεκρὲς ψυχὲς ποὺ τίς κληροδοτοῦν
μὲ γεωμετρικὴ πρόοδο
οἱ πωρωμένες συνειδήσεις!

Sydney-Brighton Le Sands 31-8-99

ΜΑΚΑΒΡΙΟΣ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ

Δὲν εἶναι ἡ ἄψυχη νύχτα πὺ μᾶς τρομάζει
μήτε οἱ διαταραγμένες ἰσορροπίες
στὰ οἰκοσυστήματα
τοῦ βιασμένου σώματος τῆς γῆς.
Εἶναι ἡ ἐκπτωτη συνείδηση τοῦ ἀνθρώπου
πὺ ἀναμοχλεύει τὴν Ἄβυσσο
καὶ δίχως νὰ τὸ περιμένει
γεννᾷ νέες Ἀβύσσους.

Sydney-Brighton Le Sands 31-8-99

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Θὰ τοὺς ζητήσω νὰ μετατοπίσουν
τὶς πληγές τῶν παιδιῶν

Μ. Τσάτσου

Δὲν ἀντέχουν τὴν ἀπουσία
γι' αὐτὸ συνεχίζουν νὰ μιλοῦν
στὸν πατέρα ποὺ ἔφυγε
ἢ νὰ δείχνουν ἔξω ἀπ' τὸ παράθυρο
τὴ σφαῖρα τοῦ φεγγαριοῦ
ποὺ ἤδη ἔχει βουλιάξει.

Δὲν ὑπομένουν τὴν ταπείνωση
γι' αὐτὸ ἀπειλοῦν νὰ τιμωρήσουν
ἐν ὀνόματι τοῦ πατέρα ἢ τῆς μάνας
ὅποιον ὑποψιαστοῦν ὅτι πάει νὰ βιάσει
τὴν εὐθραυστη εὐτυχία τους.

Δὲν λένε ψέματα ποτὲ
ἔχοντας μόνο τ' ὄνειρο γι' ἀλήθεια.
Δὲν περιμένουν ὑποσχέσεις καὶ δὲν φοβοῦνται
νὰ χαμογελοῦν πρὸς ὅλους ἀνεπιφύλακτα·
μέχρι νὰ μεγαλώσουν καὶ νὰ δοῦν
πόσο σύντομη ἦταν
ἡ θητεία τοῦ ὁνείρου.

Sydney-Brighton Le Sands 1-9-99

ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑ

*Τὸ σῶμα μας ἀρνιέται νὰ μᾶς ἀποδώσει
στὴν ἐφορία τῆς ζωῆς.*

Z. Καρέλλη

Τί ἄλλο θά 'πρεπε νὰ διαθέτει
ἀπὸ πέντε αἰσθήσεις
αὐτὸ τὸ εὐθραυστο σκεῦος
γιά μιὰ ἄπληστη ψυχή;
Εἶναι συκοφαντία ἀπαράδεκτη
ἀπὸ Σένα
τὴν ὀξυνούστατη καὶ διακριτικὴ
τὴν εὐγνώμονα στὸ ἐπί-θετο
ἀκόμη κι ἂν εἶναι ἀντί-θετο.
Συκοφαντία μιὰ τέτοια καταγγελία
ἀπὸ Σένα
τὴν Ἑλληνίδα
τὴν Μάνα
τὴν Ἀνθρωπο.

Sydney-Brighton Le Sands 2-9-99

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ἐγὼ τραγουδοῦσα ἀπ' τὴν ὥρα ποὺ ἄρχισα
νὰ μιλάω
Τζέσσι Νόρμαν

Δὲν εἶναι αὐτοπεποίθηση
μήτε χυδαῖος κομπασμὸς
αὐτὴ ἡ δῆλωση.

Εἶναι ὁμολογία εὐλαβῆς
γιὰ τὴν ἐκ γενετῆς λυρικότητα
τῆς φωνῆς τοῦ ἀνθρώπου,
ἀδιάφορο ἂν τραγουδάει Νόρμα
ἢ ἀπαριθμεῖ μονάδες
ἐν μονοτονίᾳ.

Sydney-Brighton Le Sands 4-9-99

ΠΡΟΣΤΑΓΜΑ

Τί ζητᾷ στήν πρώτη γραμμῇ
ὁ δειλός;
*Ἡ ἐμψυχῶστε τον νὰ ἀντέξει
ἢ διῶξετε τον νὰ μὴ μᾶς ὀδηγήσει
αὐτανδρους στὸ θάνατο...

Sydney (Brighton Le Sands-Redfern) 6-9-99

ΠΟΝΗΡΙΕΣ ΗΦΑΙΣΤΟΥ

Δέν εἶναι πόνημα τὸ ποίημα
κείμενο ἀπλωμένο ἐκτάδην
 για νωχελεῖς συλλογισμούς.
Μόνο μιὰ σπίθα
 ποὺ τινάχθηκε ἀπ' τὴ φωτιά
 νὰ πολλαπλασιάσει τὶς πυρκαγιές
 νὰ ταπεινώσει τὸ σκοτάδι.

Sydney-Adelaide 10-9-99

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΑΤΗΣ

«Οἱ κάπηλοί σου μίσγουςι τὸν οἶνον ὕδατι.»

Ἦσ. 1,22

Παλιὰ ἡ ἱστορία τῆς ἀπάτης
τὸ ἴδιο στὰ πνευματικὰ ἢ τ' ἀγοραῖα
λὲς καὶ σημαίνει παθητικὴ ἀντιμετώπιση
τὸ νὰ δεχθεῖς τὰ πράγματα
μὲ τὸ πρόσωπο καὶ τὴ λειτουργία
ποὺ στὸ καθένα ἔταξε ὁ Θεός.

Sydney-Redfern 12-9-99

ΟΙ ΠΛΑΓΙΟΙ ΤΟΝΟΙ

*Εἶναι νύχτα, κοιτάζω αὐτὸ τὸ πορτοκαλὶ σκοτάδι
τὸ σκοτάδι τῆς πόλης πού δὲν νυχτώνει ποτέ.*

Ἕρση Σωτηροπούλου

Εἶναι ἡ δύναμη πού ἔχουν οἱ πλάγιοι τόνοι
τὰ σχεδὸν ἐκλείποντα χρώματα πού
δὲν θέλησαν νὰ ἐπιμείνουν στὸ ἕνα
μὴν ἀπομονωθεῖ σὰν ἀπόλυτο
τῇ στιγμῇ πού λιποθυμάει ἀπὸ νοσταλγία
γιατὸ σχετικό.
Αὐτὴ τὴν ἀλληλεγγύη συντηρεῖ ἡ πόλη
μὲ ἀμοιβαῖες ὑποχωρήσεις
πού διευκολύνουν τὸ φῶς νὰ γλιστρᾷ
ἀπὸ ἀπροσδόκητες χαραμάδες
ἐμποδίζοντας τὸ σκοτάδι νὰ ἐξελιχθεῖ
σὲ νύχτα ὁλοκληρωμένη.

Melbourne 24-9-99

ΕΘΝΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Μοναχός στο «ἀπό»
στο «πρός» ὀλομόναχος.
Ν. Πολίτης

Ἕλληνας εἶναι ἐκεῖνος
ποῦ μπῆκε στὴ νύχτα
καὶ δὲν ὑπέκυψε στὸν νυσταγμό.
Ποῦ εἶδε τὸν ἥλιο νὰ μεσουρανεῖ
καὶ δὲν φοβήθηκε νὰ τὸν κοιτάξει
στὰ μάτια.
Ποῦ βρῆκε τὴ θάλασσα φουρτουνιασμένη
καὶ δὲν ὑποχώρησε
ἀπὸ τὸν φόβο τοῦ ναυαγίου.

Sydney-Brighton Le Sands 28-9-99

ΒΟΛΕΣ

Λατρεύω τὶς λέξεις
μὴν ἔχοντας τίποτα πιὸ προσιτό.
Τρέμω τὶς λέξεις
βολές ἀπροσμάχητες.
Ἀπὸ μιὰ τρύπα μόνο δὲν εἶναι
ποὺ φεύγει ἡ ψυχή;

Sydney-Brighton Le Sands 3-10-99

Ο ΜΕΤΕΩΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

Ήταν ένα μυστικό υπέροχο πού τὸ ξεχνοῦσα
μόλις πηγαινα νὰ τὸ πῶ.

Τ. Λειβαδίτης

Ἄλλοτε οἱ ἐρωτευμένοι σώπαιναν
ἀπὸ ντροπή,
σήμερα μόνο ἀπὸ κόπωση
ἢ ἀμηχανία.
Εἶναι κι ἡ ἐποχὴ ὀλιγόπιστη
γιὰ νὰ τολμήσει ἄνθρωπος νὰ πεῖ
ἂν εἶδε κι ὥς ποῦ μπόρεσε
νὰ ψηλαφήσει τὸ θαῦμα.

Sydney-Brighton Le Sands 4-10-99

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΕΣ
ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Δὲν ἔχει καὶ τόση σημασία τί νόημα θὰ
βγάζουν οἱ ἄλλοι ἀπὸ τὰ λόγια σου.
Αὐτοὶ οὕτως ἢ ἄλλως ἔχουν μιὰν ἐκ γενετῆς
προκατάληψη σ' ὅ,τι κι ἂν τοὺς πεῖς.
Φρόντισε μόνο νὰ μὴν ἀφήσεις τίποτε
ἀκατάγραφο
ἀπ' ὅλα κεῖνα τὰ θολὰ πού πέρασαν
ἀπ' τὸ μυαλό σου,
γιατὶ δὲν ξέρεις τίνος προγόνου νεῦμα
πῆγε νὰ παρεμβληθεῖ στὶς τελευταῖες
χειρονομίες τῶν προσφύγων
καθὼς ἄφηναν τὰ παράλια τοῦ
παρόντος κόσμου
μ' ἓνα τεράστιο μπόγο ἀσήκωτο στὴ
ράχη
τῇ μουγκαμάρα μιᾶς ζωῆς.

Sydney-Brighton Le Sands 11-10-99

ΡΟΥΧΟ ΚΑΙ ΣΑΡΚΑ

Ρούχο ἡ πρώτη συντροφιά
στὴ μοναξιά τοῦ κορμιοῦ σου,
ρούχο κι ὁ τελευταῖος ἀσπασμός.
Ποῦ βρέθηκε αὐτὴ ἡ ἀμοιβαία ἔλξη
στὰ τόσο ἐτερόκλητα;

Sydney-Brighton Le Sands 12/13-10-99

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΡΗΤΟΡΙΚΗ

Ἀπότομα γκρεμίζομαι ἀπ' τὸ δρόμο
κι ὁλόκληρη σταλάζω ἐντός μου.

Else Lasker-Schüler

Τί τὴν ἀφήνεις ἀκόμη τὴ σελήνη
ν' ἀλητεύει ἔτσι ἀσυλλόγιστα
στὸν οὐρανὸ
γνέφοντας δίχως οἶκτο σέ
κάποιους ποὺ ἀγρυπνοῦν
μὲ κίνδυνο νὰ γκρεμισθοῦν
ἐρωτευμένοι
ἀπὸ μπαλκόνια καὶ δώματα
γιὰ νὰ τὴ φτάσουν!

Sydney-Brighton Le Sands 13-10-99

ΤΟ ΑΥΤΟΓΡΑΦΟ

Ποιὰ ἡ διαφορὰ του ἀπ' τὴν
ὕπογραφή;

Ἴσως καμμιά
ἂν κρίνεις ἀπὸ τὴ λιτότητα τῆς γραφῆς
τὴ συντομία τῆς χειρονομίας.

Ὅμως ἡ ὑπογραφή ἐπικυρώνει
κάτι προηγούμενο
σφραγίζει μιὰ μικρὴ ἱστορία,
ἐνῶ τὸ αὐτόγραφο
κραυγαλέο
ἀνεύθυνο
ἀμοιβαῖο θαυμαστικό.

Sydney-Brighton Le Sands 16-10-99

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΑΜΗΧΑΝΙΑΣ

Ἦλα νὰ μурμυρίσουμε μαζὶ
τὸ ἄρρητο τοῦ κόσμου
κι ἄσε τὸν Παρμενίδη μὲ τὸν Βιτγκενστάιν
στοὺς φιλοσοφικούς των στοχασμούς.
Ἦλα νὰ μνημονεύσουμε χωρὶς λόγια
κι ὀνόματα
λησμονημένα πρόσωπα
σβυσμένα γεγονότα·
μόνο μ' αὐτὴ τὴν ἄχραντη πανδαισία
θὰ διαψεύσουμε τὸν «Ἐκκλησιαστή»!

Sydney-Brighton Le Sands 17-10-99

KATA PANTA KAI DIA PANTA

Ὅταν ἐπικροτεῖς αὐτὸ πού εἶπα
δὲν εἶναι ἀπὸ ματαιοδοξία ἢ χαρά μου.
Εἶναι μονάχα ἀνακούφιση σιωπηλῇ .
πὼς ἄλλη μιὰ συνείδηση ἀγωνιᾷ
 μὲ τὸν ἴδιο τρόπο
δηλαδή κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Sydney-Brighton Le Sands 30-10-99

ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΩ*

Δὲν εἶναι πράξη αὐτόματη
μηχανική.

Εἶναι ἀνανεούμενος ὄρκος
ποὺ μόλις ἐκφωνήθηκε ἔπρεπε ἀμέσως
νὰ τὸν ἀναλάβει ἐκ νέου ἡ γλώσσα
νὰ τὸν ἀναδεχθεῖ ἡ συνείδηση
νὰ τὸν στηρίξει ἡ μνήμη.
Ἄρα χειρονομία πολλαπλὴ
σὰν τὴν ἐγγύηση ποὺ δίνει ὁ Ἀνάδοχος.

Sydney-Brighton Le Sands 30-10-99

* Στὸν Κώστα Μόντη, τὸν ποιητὴ καὶ φίλο ποὺ κατάλαβε τὸ ρῆμα ἀπ' ὅλους πιὸ πολὺ.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ

Ὁ ἔρωτας τῶν κενταύρων εἶναι αἰώνιος.

Miroslav Holub

Μά, πολὺ φυσικά!

Ὁ ἔρωτας διαιωνίζεται κατὰ κανόνα
μόνο ὅπου ὑπάρχει ἔδαφος γιὰ κατάκτηση.

Ἐρωτευόμαστε γιὰ νὰ κατακτήσουμε

ἢ νὰ κατακτηθοῦμε,

ὅμως ποτὲ γιὰ νὰ σβύσουμε στὴ μαλθακότητα
ποὺ γεννᾷ ἡ ἀπόλυτη ἐξισορρόπηση.

Sydney-Brighton Le Sands 2-11-99

ΤΟΞΟΤΕΣ

Παρηγορήσου με τὴ ρευστότητα.

N. Κάλλας

Ἔχουμε στήσει ἓνα χορὸ
πάνω σὲ τείχη ἀόρατα
καὶ κυνηγοῦμε ὀλημερίς
γυρίσματα τοῦ ἀνέμου
παίρνουμε τρεῖς ἀναπνοές
κι ἀρμέγουμε τὴ θάλασσα
βγαίνουν τῆς νύχτας οἱ νεράιδες
καὶ τίς παντρεύομαστε.

Sydney-Brighton Le Sands 4-11-99

ΑΝΑΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΟΣ

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ψάξεις γιὰ ν' ἀνακαλύψεις,
εἶν' ὅλα ἐκεῖ:
τὰ σώματα, τὰ σχήματα, τὸ φῶς, ἡ σκιά, ἡ νύχτα
οἱ μυρωδιές, τ' ἀκούσματα, οἱ γεύσεις, οἱ πληγές
κι ἐσὺ μονάχα νὰ παρατηρεῖς, νὰ σχολιάζεις
τις μεταξύ των ἐπικοινωνίες, ἐνέργειες, παρενέργειες
συνθέσεις ἢ ἀντιθέσεις
καθὼς τὰ ὄντα θ' ἀνεβαίνουν ἀκραιφνῇ στὸν
ὀρίζοντα
μὲ Ἀφροδίσιο ἀνάστημα
Ἀπολλώνειο κάλλος
ἀδιαφορώντας τελείως γιὰ τὸν χρόνο
ἂν θὰ ῥθει πρόωρα ἢ καθυστερημένα
ὁ θάνατος.

Sydney-Brighton Le Sands 6-11-99

ΤΟ ΣΠΑΣΙΜΟ ΤΗΣ ΕΥΘΕΙΑΣ

Ποιὸς εἶναι ὁ τόπος μου ἐπιτέλους;
Ποιὰ εἶναι ἡ θέση πού ἀνήκω ὀργανικά;
Ποιὸ περιβάλλον γύρευε ἡ ψυχὴ μου
ἐλθοῦσα λίαν πρῶτὶ μετὰ μύρων
ν' ἀλείψει σῶμα παθητὸ
ἀναδύομενο μέσ' ἀπ' τὸν θάνατο
τῆς καθημερινῆς στιγμῆς
ἐπαναλαμβανόμενης σχεδὸν μηχανικά
στὸ ρυθμὸ Ὁρθοδόξου «Κύριε ἐλέησον!»;
Μόλις ὑποψιάσθηκα τοὺς κινδύνους τῆς οὐτοπίας
καθὼς τὴ συνέλαβα νὰ συνουσιάζεται ἀδιέξοδα
μὲ τὸν ἀνευλαβέστατο ἰδεαλισμὸ
πρόλαβα εὐτυχῶς νὰ φωνάξω:
Μόνον ἐδῶ λοιπόν, μόνον ἐδῶ
πού τὴν ἀλήθεια ἰχνογραφοῦν λυρικές κινήσεις
ὅπως προκύπτουν
ἀπ' τὸν κυματισμὸ στὸ βῆμα τῆς καγκουρῶ
ἀπὸ τοῦ δελφινιοῦ τὶς ἀπροσδόκητες καμπυλώσεις
μόνο ἐκεῖ ἐμπιστεύομαι τὸ σπάσιμο τῆς
εὐθείας.

Sydney-Adelaide 6-11-99

ΟΙ ΚΥΡΙΟΛΕΞΕΙΣ

Ἐπειδὴ κατόρθωσαν νὰ ἐπιβληθοῦν
 δίχως δημοψήφισμα
 δὲν σημαίνει πὼς πρέπει νὰ συνεχίσουν
 νὰ μονοπωλοῦν τὰ γράμματα τοῦ Ἀλφαβήτου.
 Κάθε νικητὴς πρέπει νὰ καταλάβει ἐπιτέλους
 πὼς ὑπάρχουν κι ἄλλοι στὴ σειρά
 γιατί ἡ ζωὴ εἶναι λαϊκὸ συσσίτιο
 ὅπου τὰ νήπια ἐπείγονται νὰ μεγαλώσουν
 κι οἱ γέροι νὰ φᾶνε μιὰ ἀκόμη
 ἴσως τελευταία φορά.

Sydney-Brighton Le Sands 8-11-99

ΟΙ ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ

Ἐγὼ θαῦμα ἀμετάβλητο
μέ θέα τοὺς θνητούς.

Ἄθ. Παπαδάκη

Ποτὲ δὲν μπόρεσα νὰ καταλάβω
γιατί τὶς συκοφάντησαν
τὶς πέντε θυγατέρες τῆς ψυχῆς μου.
Ἄν οἱ φιλόσοφοι τόλμησαν νὰ μαθήσουν
τὸ ρόδο
γιὰ νὰ συλλάβουν δῆθεν τὴν δική του ψυχὴ
τὸ πρόβλημα δὲν ἔμεινε μόνο ἄλυτο
ἀλλὰ ἐκφυλίστηκε καὶ σὲ φονικό
χειρότερο ἀπὸ κείνο πού 'γινε στὴν Ἐκκλησία.
Σὲ τί ἔφταιξαν, παρακαλῶ
οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ
οἱ ποιητὲς καὶ τὰ παιδιὰ;
Οἱ ιδέες βέβαια ποτὲ δὲν εἶχαν χρῶμα
μήτε ἄρωμα
μήτε γεύση
κι ἐμεῖς δὲν μάθαμε νὰ τρεφόμεσθε
μὲ τὸν κοπανιστὸ ἀέρα τῶν φιλοσόφων
παρὰ μὲ τὸ ὀξυγόνο πού ἀναπνέουν
ἐν ἀλληλεγγύῃ
ὅλα τὰ ζῶα καὶ τὰ φυτὰ
κι ἴσως ἀκόμη κι οἱ νεκροὶ καὶ τὰ πετρώματα.
Κάτω λοιπὸν ἀμέσως τὰ βέβηλα χέρια
ἀπ' τὶς γρηγοροῦσες αἰσθήσεις!

Sydney-Melbourne 8-11-99

ΕΡΓΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΟ

Ἐκ τὸ ἔργο δὲν μαθαίνουμε τίποτε γιὰ τὸν καλλιτέχνη
ἐκτὸς ἀπ' τὸ ὅτι ἔβαλε στοίχημα μὲ τὴ σιωπή.

Μάριος Μαρκίδης

Ἐργο δὲν εἶναι μόνο οἱ κινήσεις
ποὺ τὰ διάφορα μέλη τοῦ σώματος ἐπιχειροῦν
ἀνάλογα μὲ τὴν εὐελιξία ποὺ χρεώνεται
κάθε στιγμή τὸ καθένα.

Ἐργο εἶναι κι ὁ λόγος καὶ τὸ νήπιο βλέμμα
ἀκόμη κι ἡ πιὸ ὑποβαθμισμένη ἀναπνοή
καθὼς ὅλα ἐκφράζουν τὸν ἴδιο ἄνθρωπο
ποὺ ἀγωνίζεται νὰ συγκρατήσει ἀδιάσπαστη
τὴ συνεχῶς προκαλούμενη σὲ ἔκρηξη
συνείδησή του.

Melbourne-Sydney 9-11-99

REQUIEM ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΠΥΡΟ

Ἦρθαμε πάλι στὸ νησί
πρῶτη φορὰ χωρὶς Ἑσένα!
Ποῦ εἶσαι, νὰ κουβαλᾷς παραπλανητικὰ
γνήσιο χαλούμι στὴν εὐυπόληπτη τσάντα
τοῦ Λογιστῆ
εἰρωνευόμενος ἄκακα
τοὺς πάντες καὶ τὰ πάντα;
Μήπως τὸ γνῶριζες ἀπὸ καιρὸ
πόσο νωρὶς θ' ἀποχαιρετοῦσες
τοὺς πάντες καὶ τὰ πάντα
κι εἰρωνευόσουν πρῶτα τὸν ἑαυτὸ Σου;
Πάντως νὰ ξέρεις ἐκ μέρους ὅλης τῆς συντροφιάς
πὼς δοκιμάζοντας ξανὰ τίς παλιές γεύσεις
τίποτε πιά δὲν θὰ ᾽ναι σὰν πρῶτα
μήτε ἡ θάλασσα
μήτε τὰ ψάρια
μήτε τὸ τάβλι ποὺ θὰ παίζουμε
χωρὶς Ἑσένα.
Λέμε λοιπὸν ἱστορίες ἀπ' τὸ χιοῦμορ Σου
γιὰ νὰ διώχνουμε τὰ δάκρυα
γιατὶ μήτε τὸ πένθος ἀντέχεται
χωρὶς διακοπές.

Great Keppel Island 10/11-11-99

ΥΠΕΡΟΥΣΙΟΣ ΚΑΘΑΡΜΟΣ

Κάποτε πέφτει πρόωρα ή νύχτα
τὰ σαγόνια τοῦ καρχαρία παγώνουν αἰφνιδίως
ἡ θάλασσα δὲν προφθαίνει νὰ συντονισθεῖ
κι αὐτὰ δὲν εἶναι ἀσήμαντες ἀφορμές
γιὰ μιὰ ὀλικὴ ἔκλειψη ἡλίου.

Ἡ ἐλευθερία τῶν στοιχείων τῆς φύσεως
ὄχι λιγότερο κατοχυρωμένη
ἀπ' τὸ θρυλούμενο αὐτεξούσιο τοῦ ἀνθρώπου
προκαλεῖ τὸ δέος
ἐπιβάλλει ἐγρήγορση
ἀπεργάζεται χωρὶς νὰ τὸ ὑποψιαζόμαστε
ὑπερούσιο καθαρμό.

Great Keppel Island 12-11-99

ΙΚΕΣΙΕΣ ΚΥΜΑΤΩΝ

Ψηλαφώντας ξανά τις επιφάνειες
αἰωνόβιου βράχου
δὲν ἔψαχνες τὸ σφυγμὸ λιθοχθόνου ζωῆς
μήτε ζητοῦσες νὰ ἐξιχνιάσεις τὴν ἡλικία
ἀπὸ τὶς παράλληλες στρωματώσεις
τὶς πολλαπλὲς κατακόρυφες ραγισματιές.
Ἀκούμπησες ὅμως νωπὲς ἀμυχές
ἀπὸ τὴ χθεσινὴ ὀλονυκτία τῆς φρίκης
ὅπου τὰ κύματα εἶχαν ἀπλώσει χέρια
μὲ εἰκοσάνυχα δάκτυλα
ἐκλιπαρώντας νὰ βγοῦν κι αὐτὰ στὴ στεριά
νὰ μὴ δοῦνε πιά ἄλλα ναυάγια.

Great Keppel Island 16-11-99

CURRICULUM VITAE

Οἱ ποιητές δὲν ἔχουν βιογραφία.

Oktavio Paz

Ἵπάρχει μιὰ βαθειὰ εἰρωνεία
σ' αὐτὸν τὸ στίχο
κατὰ τὸ μέτρο πού βιογραφεῖ
μέ ἀπόλυτη ἀκρίβεια
τὸ ἔργο καὶ τὸ πρόσωπο τοῦ ποιητῆ
ἀδιαφορώντας γιὰ τίς πεζές εἰδήσεις
πού μήτε ὁ ἴδιος θά 'βαζε ποτὲ
σ' ἓνα ὁμόλογο curriculum vitae.
Ποιὸς ποιητῆς θά καταδεχόταν νὰ κλειστεῖ
στὴν ὀλιγάρκεια φράσεων ὀλοκληρωμένων
μέ τελεῖες, ἄνω τελεῖες, θαυμαστικά
κι ὅποια ἄλλα σημεῖα στίξεως,
τὴ στιγμή πού δὲν πρόλαβε ν' ἀρθρώσει
παρὰ μονάχα μ' ἓνα νεῦμα
μόλις τὴν ἀρχὴ τοῦ θαυμασμοῦ;

Great Keppel Island 16-11-99

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΟΡΑ

«Ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται»

Ἀποκ. 10,6

Τοῦτο δὲν εἶναι τακτικὸ ἐπίθετο
ἀφοῦ ἔχει πιά καταργηθεῖ κάθε τάξη
καὶ σύνταξη καὶ διάταξη.
Μόνος κυρίαρχος στὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντα
ὁ πύρινος κύκλος τοῦ τετελεσμένου
ποὺ δὲν μπορεῖς νὰ τὸ ξαναζήσεις
μήτε ἀκριβῶς νὰ τὸ διηγηθεῖς
καθὼς τὰ λόγια εἶναι ἤδη παρωχημένα
τὰ νεύματα ἀνεξιχνίαστα
κι ἡ μνήμη μακάβριος κλειδοῦχος
ἀτελεύτητης σιωπῆς.

Great Keppel Island 18-11-99

ΣΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΜΟΥ

Πάντα θὰ εἶμαι ἀπὼν ὅταν θὰ κρίνεσθε
ἀκόμη κι ἂν δὲν θὰ ᾿χω πεθάνει.
Θέλω ν' ἀντιμετωπίσετε τὸν ἀναγνώστη
ὡς ἐραστή, ὅχι ὡς ἐρωμένο
ἤγουν χωρὶς σωματοφύλακες ἢ μεσολαβητὲς
ὅπως κι ἐγὼ ἀπὸ παιδὶ ἀρκέσθηκα
στὴν ὀρφάνια μου
καὶ δὲν φοβήθηκα τὴ μοναξιά μου.

Brisbane-Sydney 19-11-99

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ

Πετοῦν ἀκαριαῖα τὰ σώματά τους
σὰν νὰ ᾿ναι ἀνάλαφρα φτερά ποὺ
τ' ἄπλωσαν
στὴν ἀρυτίδωτη ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ
κι ἐν συνεχείᾳ προωθοῦνται ἀπὸ ἀό-
ρατη δύναμη
ὅλα στὴν ἴδια κατεύθυνση
βέλη ὀριζόντιας καταιγίδας.

Sydney-Melbourne 24-11-99

Η ΦΘΟΡΑ

Εἶν' ἡ φθορὰ πού σέρνεται στοὺς δρόμους
κι εἶν' ἡ φθορὰ πού πλήττει στὰ δωμάτια
συνθῆκες ἀδυσώπητες ὁ χρόνος κι ὁ ρυθμός.
Ὅμως καὶ πρὶν ἀπὸ τὶς μεταφυσικὲς συντεταγμένες
 πῶς θὰ 'ταν δυνατόν νὰ μὴν ἔχει
 τὸ πάνω χέρι ἡ φθορὰ
 μὲ τόσες φθεῖρες ἀδίστακτες
 γύρω καὶ μέσα μας;

Sydney-Brighton Le Sands 27-11-99

Η ΣΑΡΚΑ

*Ἡ σάρκα μόλις ποῦ θυμᾶται
πὼς κάποτε ὑπῆρξε δυνατή.
G. Ungaretti*

Εἶναι κι αὐτὴ ρευστὴ σὰν τὸ νερὸ
μόνο ποῦ ἐξαπμίζεται πιὸ γρήγορα
χωρὶς νὰ γίνεи φύλλα καὶ λουλούδια
χωρὶς νὰ γίνεи σύννεφο στηρίζοντας
τὸν ἀνυπόστατο οὐρανό.
Τὸ αἷμα ἦταν τὸ μεγάλο μυστικὸ της
κι ἀπὸ τὴ στιγμή ποῦ ἄρχισε νὰ διαρρέει
καὶ νὰ ξηραίνεται στὸν ἄνεμο
δὲν εἶχε πιά νόημα ἢ ἐπένδυση τῶν ὀστέων,
τὸ σκηNIKὸ φεύγει μαζί μὲ τὴν παράσταση.

Sydney-Brighton Le Sands 1-12-99

ΤΟ ΠΕΡΙΤΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

*“Ένας φόνος τόσο περιττός
μέσα σέ τόσο φόνο.*

Μελισσάνθη

“Υστερ’ ἀπ’ ὅσα γνώρισε ἡ ψυχὴ κι ἡ
σάρκα σου
στὶς βιαστικὲς ἐκεῖνες δοσοληψίες
τὶς βέβηλες συναλλαγές
θὰ ἔπρεπε ν’ ἀναγνώριζες τὰ συμπτώματα
πρὶν προλάβουν νὰ γιγαντωθοῦν
σὲ συμπαγεῖς σκιές
ἐγκαίρως ἀνακόπτοντας
τὸ περιττὸ σκοτάδι.

Sydney-Brighton Le Sands 4-12-99

ΧΑΡΤΙΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Μὴν ἔχοντας τὴ δύναμη νὰ κάνουμε
κάτι πιὸ γενναῖο
πήραμε λέξεις καὶ πυργώσαμε στὸ χαρτὶ
κατασκευές ἀνέμου
χωρὶς διόλου ν' ἀγνοοῦμε πὼς σὲ λίγο
θὰ μᾶς καλοῦσαν νὰ λογοδοτήσουμε
οἱ κήνσορες τῆς ζωῆς.
Μᾶς κάλεσαν λοιπὸν εἰς ἀπολογία
γιὰ τὸν χάρτινο κόσμο ποὺ τολμήσαμε
νὰ ἐμπιστευθοῦμε
τὶς πρακτικὲς λύσεις ποὺ ἐν γνώσει μας
περιφρονήσαμε
τὸν ρυθμὸ τῆς τεχνικῆς προόδου
ποὺ καθυστέρησε
κυρίως ἀπ' τὰ δικά μας ὀνειροπολήματα.
Περιττὸν βέβαια νὰ λεχθεῖ πὼς ἐμεῖς
ὥς τὸ τέλος
δὲν μετανιώσαμε.

Sydney-Brighton Le Sands 15-12-99

ΚΑΤΑΦΑΣΗ

Ἄν ἦταν νὰ γυρνοῦσαν πίσω
ἔστω γιὰ δυὸ λεπτὰ οἱ κεκοιμημένοι
δὲν θὰ ἔδιναν ὁδηγίες γιὰ τὸν κάτω κόσμο
μήτε ἐπιθανάτιες παραινέσεις.
Τὸ ἱλαρό τους βλέμμα θὰ ἔταν
ἄρκετὸ
νὰ πείσει ὅλους ὅτι ὄντως αὐλίζονται
ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος
οὐ λύπη
οὐ στεναγμός.

Sydney-Brighton Le Sands 19-12-99

ΤΟ ΔΕΟΝ

Οἱ ἀναμνήσεις ὑπονομεύουν τὴ δεοντολογία.

Εὐγ. Ἀρανίτσης

Δὲν εἶναι φιλοσοφικός ἀφορισμός
μήτε σφραγιδόλιθος
νὰ ἰσοπεδώνει στιγμιαίους κραδασμούς
τῆς ρευστῆς συγκυρίας.
Ἕνα ἄνωθεν νεῦμα σὲ καλεῖ
νὰ λύσεις τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων
ὅπου κι ἂν ἀκουμπήσεις
μὲ χέρια ἢ μὲ πόδια ἀδιακρίτως
σεβόμενος ὅχι μόνο τὸ δικό σου σῶμα
ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα τῆς γῆς.

Sydney-Brighton Le Sands 20-12-99

ΚΑΤΑ ΜΟΝΑΣ

«Ὁ ἀσκητὴς αὐτὸς καλλιεργεῖ τὴ σιωπὴν.»

Ἄρχιμ. Χερουβείμ

Κι ἐμεῖς ποὺ δὲν πήγαμε στὸ φρικτὸ Καρούλι
πῶς ἦταν δυνατόν νὰ φαντασθοῦμε
πόσο ὑπερφυσικά ἀποκαλύπτονται

τὰ φυσικὰ φαινόμενα

ὅταν ὁ ἄνθρωπος τὰ ζῇ κατὰμόνας;

Τὸ νὰ καλλιιεργεῖς τὸν λόγο εἶναι ὅπως δὴ-

ποτε ἄσκηση

μὲ εὐδιάκριτες τίς προοπτικές τῆς φιλοδοξίας

γιὰ τὴν ἀπόκτηση τελειότερου ὀργάνου

στὴν ἀναζήτηση καὶ τὴν ὀνομασία

τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πραγμάτων καὶ παθη-

μάτων.

Τί θὰ μπορούσε ὅμως νὰ ἐπιδράζει

ὁ φιλόσοφος βίος

στὴν παρατεταμένη σιωπὴν

μιὰ πράξη ποὺ δὲν μοιάζει μὲ πράξη

χειρονομία ἀπαρέμφατη ποὺ ἐν τούτοις

ὑπαινίσσεται

τὸ ὀριστικὸ τέλος ἤδη ἐν δράσει;

Τί νὰ σημαίνει ἄραγε τὸ ν' ἀνοίγεις τὴν πόρτα

στὸν ἐπισκέπτη ποὺ χτύπησε

κι ἐσὺ ἀπλῶς νὰ ὑποκλίνεσαι ὑποχω-

ρώντας βουβὸς

στὸ βάθος τοῦ κελλιοῦ καὶ τοῦ ἑαυτοῦ σου

χωρίς μιὰ λέξη ἢ ἓνα νεῦμα ἀνταποκρίσεως;
Ψάχνω νὰ βρῶ τοὺς προσδοκώμενους καρποὺς
ἀπὸ μιὰ τέτοια ἄσαρκη καλλιέργεια
στὰ ὅρια τῆς ἀπουσίας
καὶ τότε μόνο ἀρχίζει νὰ διαγράφεται
μέσ' ἀπὸ τὸν ἐπιχειρούμενο θάνατο
ὅλων τῶν θορύβων
τὸ ἐνδεχόμενο τῆς συγγνώμης
ἢ εὐλογίας τῆς ἀφέσεως
ὁ αἰφνιδιασμός τοῦ ἄπλετου φωτισμοῦ
στὰ ὠκεάνια σκοτάδια.

Sydney-Brighton Le Sands 23-12-99

ΚΑΜΜΙΑ ΑΠΟΥΣΙΑ

Περπάταγα στὴν ἀκροθαλασσιὰ καὶ σταμάτησα
νὰ χαζέψω τὰ κύματα:
Ἀπαράλλαχτος ὁ χορὸς τοῦ Ζαλόγγου.
Μόνο πὺ ἐδῶ ὅσα φεύγουν
ἐπιστρέφουν ξανά·
καμμιά λοιπὸν ἀπουσία.

Sydney-Brighton Le Sands 30-12-99

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1.	Ἀπομυθεύοντας τὸ φῶς	9
2.	Ἀλληγορία θριαμβεύουσα	10
3.	Τοπίο θανάτου	11
4.	Συναρτήσεις	12
5.	Θεοκατηγοροί	13
6.	Ἡ πλήρης μονάδα	14
7.	Ὑποκριτές	15
8.	Τὸ παράθυρο	16
9.	Τιθασεύοντας τὸ φῶς	17
10.	Ἐν χώρα γρηγορούντων	18
11.	Σὲ στιγμὲς ἐπιθετικῆς βαρβαρότητας	19
12.	Ἀκροθίνια	20
13.	Τὸ ἀειπάρθενο τῆς θαλάσσης	21
14.	Βουκολικό	22
15.	Δίδυμο κρῦο	23
16.	Μισοφέγγαρο	24
17.	Ἄβυσσος ἐσχάτη	25
18.	Ὁ θάνατος τῶν ὀνομάτων	26
19.	Αὐτοάμυνα	27
20.	Σὰν ἠλεκτροπληξία	28
21.	Οἱ νύχτες τῶν καταιγίδων	29
22.	Λόγος καὶ εἰκόνα	30
23.	Ὁ χύδην ὄχλος	31
24.	Ἀκραιφνῶν Ἑλλήνων	32
25.	Κατεστημένη ὀλιγάρκεια	33
26.	Περίληψη χρονογραφήματος	34
27.	Θαυμαστές τῶν Μίκυ-Μάους	35
28.	Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ Λόγου	36
29.	Μέτρο ἀνθρωποποιίας	37
30.	Kossovo	38
31.	Ἀπὸ τὰ ἀσύμβατα τῶν καιρῶν	39

32.	Οἱ ἐνοχῆς τοῦ τρίτου	40
33.	Ἐνθεος δυναμισμός	41
34.	Zimmerlautstärke	42
35.	Ἡ μόνη μὴ μεταβλητὴ	43
36.	Ἀνιδιοτέλεια	44
37.	Τὰ δύο ἅκρα	45
38.	Ἐκκοπὴ τοῦ ἰδίου θελήματος	46
39.	Τὰ προβλήματα καὶ ἡ λύση	47
40.	Ὀρώμενα καὶ νοούμενα	48
41.	Θεώμενοι καὶ θεωροί	49
42.	Ταξίδι ἰσόβιο	50
43.	Τὸ αὐθεντικὸ πρόσωπό μου	51
44.	Σὰν λαθρεπιβάτης	52
45.	Καθυστερημένη βάρδια	53
46.	Ἡ προτεραιότητα τοῦ βάθους	54
47.	Αἴτιο ἢ συνέπεια	55
48.	Οἱ περιλειπόμενοι	56
49.	Ἡ κατιούσα	57
50.	Ἡ ὀρφάνια τοῦ θύματος	58
51.	Ἡ ἀφαλάτωση τῶν δακρύων	59
52.	Μεταφυσικὲς ἀδικίες	60
53.	Ἐγχρωμος αἶνος	61
54.	Ἀπὸ καρδιὰ μέχρι αὐγὸ	62
55.	Ζωὴ στὸ ἀπυρόβλητο	63
56.	Οἱ δεσμοὶ μὲ τὴ νύχτα	64
57.	Ἀπροετοίμαστος γιὰ τὴν ἑκπληξὴν	65
58.	Ὁ λυρισμός τῆς λιτότητας	66
59.	Οἱ δεσπόζουσες τῶν ὥρῶν	67
60.	Ἄμμος καὶ πευκοβελόνες	68
61.	Τὸ ἀόρατο πληκτρολόγιο	69
62.	Μὲ τσουρουφλισμένα δάκτυλα	70
63.	Ὁ ἄγαμος	71
64.	Περιούσιος κληρονομία	72

65.	Αὐτοκρατορίτιδα	73
66.	Τὰ ἔργα τοῦ Παρακλήτου	74
67.	Ἀντὶ σημειώματος	75
68.	Προ-δοσία	76
69.	Φαῦλοι καὶ θύματα	77
70.	Μιά βιαστική πυγολαμπίδα	78
71.	Ὑμέναιος	79
72.	Τὰ πλήν τοῦ θανάτου	80
73.	Ἡ ἀμφιθυμία τοῦ τοπίου	81
74.	Ἡ θαμμένη ταυτότητα	82
75.	Στὸ ἔλεος τοῦ αἰνίγματος	83
76.	Σὰν λέπρα	84
77.	Τὸ ἱερατεῖο τοῦ σκότους	85
78.	Λυρικό μονόξυλο	86
79.	Καπνὸς	87
80.	Ὁ ἀναχρονισμὸς τοῦ «λόγῳ τιμῆς»	88
81.	Μόνο μὲ φῶς	89
82.	Στὰ στήθη τῶν λέξεων	90
83.	Πληγὴ καὶ πλήγμα	91
84.	Παράδοση	92
85.	Σταυρωμὸς στὸ δειλινό	93
86.	Ἡ πρόκληση τοῦ ὀνόματος	94
87.	Τὸ προνόμιο τῆς ὀδύνης	95
88.	Λυρική διαφωνία	96
89.	Ἡ μόνη πρωτεύουσα	97
90.	Λανθάνοντα καὶ ἐφιαλτικά	98
91.	Μακάβριος πολλαπλασιασμὸς	99
92.	Τὰ παιδιὰ	100
93.	Συκοφαντία	101
94.	Ἡ φωνὴ τοῦ ἀνθρώπου	102
95.	Πρόσταγμα	103
96.	Πονηρίες Ἠφαίστου	104
97.	Ἱστορίες ἀπάτης	105

98.	Οἱ πλάγιοι τόνοι	106
99.	Ἐθνικὴ ταυτότητα	107
100.	Βολές	108
101.	Ὁ μετέωρος λόγος	109
102.	Οἱ τελευταῖες χειρονομίες τῶν προσφύγων	110
103.	Ροῦχο καὶ σάρκα	111
104.	Καταγγελία ρητορικὴ	112
105.	Τὸ αὐτόγραφο	113
106.	Ἀλληλεγγύη ἀμνηχανίας	114
107.	Κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα	115
108.	Ἐπαναλαμβάνω	116
109.	Βιογραφία τοῦ ἔρωτα	117
110.	Τοξότες	118
111.	Ἀνάστημα καὶ κάλλος	119
112.	Τὸ σπάσιμο τῆς εὐθείας	120
113.	Οἱ κυριολεξίες	121
114.	Οἱ αἰσθήσεις	122
115.	Ἔργο καὶ πρόσωπο	123
116.	Requiem γιὰ τὸν Σπύρο	124
117.	Ὑπερούσιος καθαρμός	125
118.	Ἰκεσία κυμάτων	126
119.	Curriculum Vitae	127
120.	Ἡ τελευταία φορὰ	128
121.	Στὰ ποιήματά μου	129
122.	Ὅριζόντια καταιγίδα	130
123.	Ἡ φθορά	131
124.	Ἡ σάρκα	132
125.	Τὸ περιττὸ σκοτάδι	133
126.	Χάρτινος κόσμος	134
127.	Κατάφαση	135
128.	Τὸ δέον	136
129.	Κατὰ μόνας	137
130.	Καμμιὰ ἀπουσία	139

